

Liabona

**Joseph Fielding
Smith: Troens
forsvarer, s. 32**

**Kirken i Mexico –
en rig historie, en smuk
fremtid, s. 24**

**GUFs tema 2014,
s. 50, 52, 53**

**Farveaktivitet og
læseskema for Det
Gamle Testamente, s. 74, 76**

»Nogle af jer føler måske, at I ikke kan hæve jer over den forurenede dam, at jeres omstændigheder er for svære, jeres prøver for hårde og fristelserne er for store ... Husk, at åkandens stilk gror trods modgang, og på samme måde, som stilken bærer åkanden, vil jeres tro støtte og løfte jer.«

Mary N. Cook, tidligere andenrådgiver i Unge Pigers hovedpræsidentskab, »Vidnesbyrdets anker«, *Liahona*, maj 2008, s. 122.

BUDSKABER

- 4 Budskab fra Det Første Præsidentskab: Det bedste tidspunkt at plante et træ på**
Præsident Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besøgsbudskabet: Jesu Kristi guddommelige mission: Forbillede**

PÅ OMSLAGET

Forsiden: Foto af Joseph Fielding Smith taget den 26. april 1910 kort tid efter hans ordination til embedet som apostel som 33-årig. Indersiden af forsiden: Foto: LaRene Porter Gaunt.

ARTIKLER

- 18 Gå fremtiden i møde med tro og håb**
Ældste M. Russell Ballard
Vi må vie og hellige vores liv til Frelserens sag, gå frem i tro og arbejde med overbevisning.
- 24 Pionerer i ethvert land: Mexico blomstrer – fra at overleve til styrke**
Sally Johnson Odekirk
Sidste dages hellige i Mexico ydede store ofre for at etablere Kirken i deres land.
- 32 Oprigtig og trofast: Inspiration fra Joseph Fielding Smiths liv og lærdomme**
Hoyt W. Brewster jun.
Mød en nutidig profet, som havde et kraftigt baseballslag og et blødt hjerte, og som trofast tjente Herren.

FASTE ARTIKLER

- 8 Noter til oktoberkonferencen 2013**
- 10 Vi taler om Kristus: Fra mørke til lys**
Navnet tilbageholdt
- 12 Profeter i Det Gamle Testamente: Adam**
- 14 Evangeliske klassikere: Guddommen**
Præsident Gordon B. Hinckley
- 17 Undervis i Til styrke for de unge: Overholdelse af sabbatsdagen**
- 38 Sidste dages hellige røster**
- 80 Til vi ses igen: Kan han se mig?**
Teresa Starr

42

42 Udhold dem vel

Ældste J. Christopher Lansing
Hvad forventer Herren, at vi gør, når vore håb og drømme brister?

*Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer.
 Vink: Tjek skrifterne!*

46

46 Forbered gaver til jeres fremtidige familie

Præsident Henry B. Eyring
Hvilke gaver kan I udvikle nu, som vil velsigne jeres fremtidige familie?

50 GUFs tema 2014

Unge Mænds og Unge Pigers hovedpræsidentskaber
Kom til Kristus, og bliv fuldkomment gjort i ham, og fornægt jer selv al gudløshed.

52 Linje på linje: Moroni 10:32

Dette års GUF-tema lærer dig om vejen til fuldkommenhed.

53 Plakat: Kom til Kristus

54 Hvordan kan det forandre mig at kende til Guddommen?

Lori Fuller
Disse fem principper om Guddommen kan forandre din levevis – i både stort og småt.

56 Til styrke for de unge: Jeg erindrer ham altid

Larry M. Gibson
Overholdelsen af sabbatsdagen viser din forpligtelse over for dine pagter.

58 Bygger op til succes

Daniel Kawai
En ung matematiker måtte vælge mellem at holde sabbatten hellig eller blive diskvalificeret.

59 Lige til sagen

60 Begge dele af velsignelsen

Brittany Beattie
Vi kan modtage yderligere velsignelser, når vi søger efter vore familienavne og tager dem til templet.

64 Kun for unge

72

66 Venner over hele verden: Mahonri og Helaman fra Mexico

68 Særlige vidner: Hvad vil det sige at være kristen?

Ældste Robert D. Hales

69 Venner fra hele verden: Pas

71 Vores side

72 Ligesom skrifterne!

Renae Weight Mackley
Skrifterne beskriver virkelig også mit liv!

74 En udfordring i Det Gamle Testamente

77 Sejrsbuen

Rosemary M. Wixom
Hvem kan vise dig vejen tilbage til vor himmelske Fader?

78 Få Primary hjem: Min himmelske Fader beredte en vej tilbage til ham

81 Portræt af en profet: Harold B. Lee

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Vejledere: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold,
Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Adm. direktør: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Redaktion: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye
Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul
VanDenBerghe, Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley,
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W.

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Kevin C. Banks,
Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gyi,
Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.

Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved

henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betalings: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på

liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail

til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller

»vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,

camבודjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,

græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,

japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk,

kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallsk, mongolsk,

norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk,

slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai,

tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk.

(Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.

Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i *Liahona* kan kopieres til lejlighedsvis,

ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må

ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står

restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property

Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,

USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

January 2014 Vol. 163 No. 1. LIAHONA (USPS 311)

Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church of

Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,

Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00

per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals

Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice

required for change of address. Include address label from a

recent issue; old and new address *must* be included. Send

USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution

Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-

5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)

may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste

Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes

to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,

Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Forslag til familieaften

Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften. Her er to eksempler:

»Forbered gaver til jeres fremtidige familie«, s. 46: Efter at have læst præsidet Eyrings artikel, kan I overveje at holde et talentshow, hvor forældre og børn kan vise et talent. Når alle har haft mulighed for at vise deres talent, kan forældrene beskrive måder, hvorpå deres talenter velsigner familien. De kan derefter bede børnene til om fortælle, hvordan deres talenter velsigner familien – og hvordan de en dag vil velsigne deres fremtidige familie. Forældrene kunne opmuntre børnene til at sætte mål om at fortsætte med at udvikle deres talenter.

»Udfordring i Det Gamle Testamente«, s. 74: Overvej at tage udfordringen op om at læse Det Gamle Testamente som familie. I kan tage farvelægningsskemaet ud af tidsskriftet eller printe et eksemplar fra liahona.lds.org for at markere jeres fremgang. Læs og drøft de forslåede skriftsteder som familie, og overvej at lave en plan for at fuldføre den ugentlige læse-udfordring for dette år.

PÅ DIT EGET SPROG

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Andet komme, 18

Arv, 24, 32

Bøn, 64

Børn, 41

Det Gamle Testamente,
12, 74

Faldet, 12

Familie, 46, 60, 64

Forbillede, 7

Forsoning, 4, 10, 14, 54

Fred, 41

Frelsesplanen, 78

Fremgang, 18

Fuldkommenhed, 50, 52

Guddommen, 14, 54

GUFs tema, 50, 52, 53

Helligånden, 14, 40, 54,
64, 81

Himmelske Fader, 14, 54,
77, 78, 80

Håb, 18

Jesus Kristus, 7, 14, 50,
52, 54, 56, 68

Jordelivet, 12, 42, 78

Kristen, 40, 68

Lee, Harold B., 81

Mexico, 24, 39, 66

Missionering, 38, 59

Mormons Bog, 38

Mål, 4, 18, 46

Omvendelse, 4, 10, 46

Pagter, 56, 58

Pionerer, 24

Prøvelser, 42

Sabbatten, 17, 56, 58

Slægtshistorie, 60, 64

Smith, Joseph Fielding,
32

Stolthed, 10

Templer, 24, 39, 60

Tjeneste, 40

Tro, 18

Udholdenhed, 42, 72

Vidnesbyrd, 64

Ydmyghed, 10

**Præsident
Dieter F. Uchtdorf**
Andenrådgiver i
Det Første Præsidentskab

DET BEDSTE TIDSPUNKT AT plante et træ på

Idet gamle Rom var Janus guden for al begyndelse. Han bliver ofte afbildet med to ansigter – et, der ser tilbage på fortiden og et, der ser frem mod fremtiden. På nogle sprog er måneden januar opkaldt efter ham. Begyndelsen af året var nemlig en tid til refleksion såvel som til planlægning.

Tusinder af år senere fortsætter traditionen i mange kulturer verden over med at lave nytårsforsæt. Naturligvis er det nemt at lave forsæt – det er noget helt andet at holde dem.

En mand, der havde lavet en lang liste med nytårsforsæt, var rimelig tilfreds med sin fremgang. Han tænkte for sig selv: »Indtil nu har jeg klaret min slankekur, jeg har ikke mistet besindelsen, jeg har overholdt mit budget, og jeg har endnu ikke beklaget mig over naboens hund. Men i dag er det den 2. januar, og vækkeuret har lige ringet, og det er på tide, at jeg kommer ud af sengen. Det vil kræve et mirakel at få min succes til at vare ved.«

Begynd forfra

Der er noget helt fantastisk håbefuldt ved en ny begyndelse. Jeg formoder, at vi på et eller andet tidspunkt alle har ønsket at begynde forfra med en ren tavle.

Jeg kan godt lide at få en computer med en ren harddisk. For en stund fungerer den perfekt. Men som dagene og ugerne går og jo flere programmer, man får installeret mere eller mindre bevidst, så begynder computeren at sætte ud, og noget, der før gik så hurtigt og effektivt, bliver trægt. Nogle gange fungerer den slet ikke. Bare det at få

den i gang føles som en opgave, efterhånden som harddisken bliver proppet med alt muligt kaos og elektronisk affald. Nogle gange er den sidste udvej er at reformattere computeren og begynde forfra.

Mennesker kan på samme måde blive proppet med frygt, tvivl og tyngende skyld. De fejltagelser, vi har begået (både bevidste og ubevidste), kan tynge os, indtil det virker hårdt at gøre det, vi ved, vi burde gøre.

Med hensyn til synd findes der en vidunderlig reformateringsproces kaldet omvendelse, der tillader os at rense vores indvendige harddisk for det rod, der bebyrder vores hjerte. Evangeliet viser os gennem Jesu Kristi mirakuløse og medfølelse forsoning, hvordan vi renser vores sjæl for syndens snavs og endnu engang bliver nye, rene og uskylde som et barn.

Men sommetider er det andre ting, der sløver os og holder os tilbage og skaber uproduktive tanker og handlinger, der gør det svært for os at komme i gang.

At få det bedste frem i os

At sætte sig mål er en værdig bestræbelse. Vi ved, at vor himmelske Fader har mål, for han har sagt, at hans gerning og herlighed er »at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39).

Vore personlige mål kan få det bedste frem i os. Men imidlertid kan nølen afspore vores beslutning om at lave og holde et forsæt. Vi udsætter sommetider det at

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

Præsident Uchtdorf forklarede, at vi kan blive styrket, selv om vi ikke når vore mål. »Bare det at fortsætte rejsen, selv om vi ikke når målstregen, gør, at vi står bedre, end vi gjorde før.« Bed familien om at fortælle om oplevelser, hvor de lærte mere af processen end fra selve resultatet, såsom at dimittere fra skolen eller modtage en pris.

begynde og venter på det helt rigtige tidspunkt at begynde på – årets første dag, begyndelsen på sommeren, når vi en dag kaldes som biskop eller hjælpeforeningspræsident, når børnene begynder at gå i skole, eller når vi går på pension.

Man behøver ikke vente på en opfordring for at begynde at bevæge sig i retning af ens retfærdige mål. Man behøver ikke vente på tilladelse til at blive den person, man er udset til at blive. Man behøver ikke vente på at blive bedt om at tjene i Kirken.

Vi kan sommetider spille mange år på at vente på at blive udvalgt (se L&P 121:34-36). Men det er en falsk antagelse. Man er allerede udvalgt!

Jeg har til tider ligget søvnløs om natten og grublet over problemer, bekymringer og personlige sorger. Men uanset, hvor mørk natten er, så oplives jeg altid af denne tanke: I morgen tidlig står solen op.

Hver dag begynder med et nyt daggry – ikke blot for jorden, men også for os. Og med en ny dag følger

en ny begyndelse – en mulighed for at begynde på ny.

Hvad gør vi så, hvis vi fejler?

Sommetider er det frygten, der holder os tilbage. Vi er måske bange for, at vi ikke slår til, at vi vil få succes, at vi bliver flove, at succesen vil forandre os eller at den vil forandre de mennesker, vi holder af.

Så derfor venter vi. Eller giver op.

En anden ting, vi må huske på, når vi sætter os mål, er dette: Vi vil med stor sandsynlighed lide nederlag –

i det mindste på kort sigt. Men i stedet for at blive modløse, kan vi blive styrket. For denne forståelse fjerner presset for at være fuldkommen lige nu. Den giver fra begyndelsen en erkendelse af, at vi på et eller andet tidspunkt ikke vil kunne leve op til det. Visheden om dette vil fra begyndelsen fjerne det meste af overraskelsen og modløsheden ved fiaskoen.

Når vi griber vore mål an på denne måde, behøver fiaskoen ikke begrænse os. Husk på, at selv om vi ikke når

vores endelige, ønskede destination lige med det samme, så har vi haft fremgang på den vej, der leder til den.

Og det har betydning – det har stor betydning.

Bare det at fortsætte rejsen, selv om vi ikke når målstregen, gør, at vi står bedre, end vi gjorde før.

Det er bedste tidspunkt at begynde på er nu

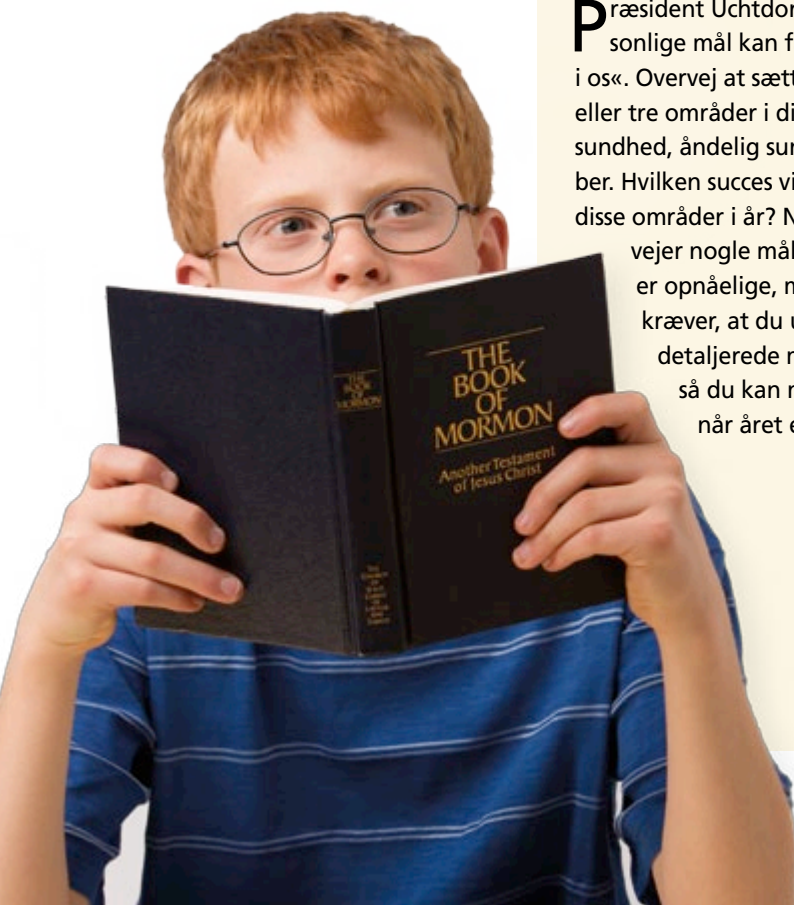
Et gammelt ordsprog lyder: »Det bedste tidspunkt for at plante et træ

var for 20 år siden. Det næstbedste tidspunkt er nu.«

Det er noget vidunderligt og håbefuldt ved ordet *nu*. Der er noget styrkende ved det faktum, at hvis vi vælger at træffe et valg nu, kan vi bevæge os fremad i dette øjeblik.

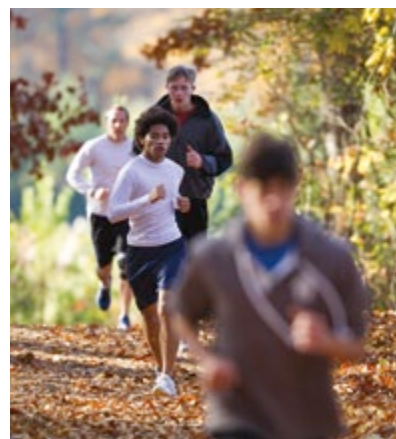
Nu er det bedste tidspunkt at begynde på at blive den person, vi med tiden gerne vil være – ikke blot om 20 år, men i al evighed. ■

UNGE

Bliv den bedste version af dig selv – begynd nu

Præsident Uchtdorf forklarer, at »personlige mål kan få det bedste frem i os«. Overvej at sætte dig mål på to eller tre områder i dit liv, som fx fysisk sundhed, åndelig sundhed og venskaber. Hvilken succes vil du gerne have på disse områder i år? Når du i bøn overvejer nogle mål, så sørg for, at de er opnåelige, men samtidig også kræver, at du udvikler dig. Skriv detaljerede mål i din dagbog, så du kan måle din fremgang, når året er omme.

Studér bønsonst dette materiale og find frem til, hvad du vil tale om. Hvordan vil forståelse af Frelserens liv og mission øge din tro på ham og velsigne dem, som du våger over som besøgs lærer. Se flere oplysninger på reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige mission: Forbillede

Dette er en del af en serie af besøgsbudskaber, der beskriver sider af Frelserens mission.

Når vi forstår, at Jesus Kristus er vores forbillede i alle ting, kan vi øge vores ønske om at følge ham. Skrifterne er fulde af opmuntring til os om at følge i Kristi fodspor. Kristus sagde til nefitterne: »Det, som I har set mig gøre, det skal I også gøre« (3 Ne 27:21). Til Thomas sagde Jesus: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig« (Joh 14:6).

I dag minder vore ledere os om at gøre Frelseren til vores forbillede. Linda K. Burton, hovedpræsident for Hjælpeforeningen, har sagt: »Når vi hver især har læren om forsoningen skrevet dybt i vores hjerte, begynder vi at blive den slags mennesker, som Herren ønsker, vi skal være, når han kommer igen.«¹

Præsident Thomas S. Monson har sagt: »Vor Herre og Frelser, Jesus Kristus, er vores eksempel og vores styrke.«²

Lad os beslutte os for at komme nærmere Jesus Kristus, adlyde hans befalinger og stræbe efter at vende tilbage til vor himmelske Fader.

Fra skrifterne

2 Ne 31:16; Alma 17:11; 3 Ne 27:27; Moro 7:48

NOTER

1. Linda K. Burton, »Er troen på Jesu Kristi forsoning skrevet i vores hjerte?« *Liahona*, nov. 2012, s. 114.
2. Thomas S. Monson, »At møde livets udfordringer«, *Stjernen*, nov. 1993, s. 67.
3. »Den store visdom, kærlighed«, *Salmer og sange*, nr. 116.
4. Dieter F. Uchtdorf, »Glæde, jeres arv« *Liahona*, nov. 2008, s. 120.

Fra vores historie

»Han viste vej og gik den selv,« skrev Eliza R. Snow, Hjælpeforeningens anden hovedpræsident, om Jesu Kristi jordiske tjenestegerning.³ Han hjalp den enkelte – en efter en. Han lærte os, at vi skal forlade de nioghalvfems og redde den ene vildfarne (se Luk 15:3-7). Han helbredte og underviste enkeltpersoner, og tog sig tid til hver enkelt person i en mængde på 2.500 mennesker (se 3 Ne 11:13-15; 17:25).

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, har om sidste dages hellige kvinder sagt: »I vidunderlige søstre viser barmhjertighed af årsager, som langt overstiger ønsket om personlig vinding. På denne måde gør I som Frelseren ... Hans tanker kredsed sig altid om at hjælpe andre.«⁴

Hvad kan jeg gøre?

1. Hvorfor og hvordan er Jesus Kristus mit forbillede?
2. Hvordan kan det hjælpe mig til at følge Frelseren, når jeg tjener de søstre, jeg besøger?

NOTER TIL OKTOBERKONFERENCEN 2013

»Hvad jeg, Herren, har talt, har jeg talt ... hvad enten det er ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det er det samme« (L&P 1:38).

Når I gennemgår oktoberkonferencen 2013, kan I bruge disse sider (og noter fra konferencer i fremtidige numre) som hjælp i jeres studium og anvende af den nyere undervisning fra de levende profeter og apostle og andre kirkeledere.

Profetisk løfte: Møde prøvelser

»Vor himmelske Fader, som giver os så meget at glædes over, ved også, at vi lærer og vokser og bliver stærkere, når vi står over for og overlever prøvelser, som vi skal igennem. Vi ved, at der er tidspunkter, hvor vi vil opleve sønderknusende smerte, hvor vi vil sørge, og hvor vi vil blive testet til vore grænser. Men sådanne prøvelser giver os mulighed for at ændre os og blive bedre, genopbygge vores liv, som vor himmelske Fader lærer os, og blive anderledes end vi var – bedre end vi var, mere

forstående end vi var, mere empatiske end vi var, med stærkere vidnesbyrd end vi havde før.

Dette bør være vores mål – at blive ved og holde ud, ja, men også blive mere åndeligt forfinet på vores rejse gennem både solskin og sorg. Var det ikke for udfordringer, vi skal overvinde, og problemer, vi skal løse, ville vi forblive, som vi var, med lille eller ingen fremgang mod vores mål om evigt liv.«

Præsident Thomas S. Monson, »Jeg lader dig ikke i stikken og svigter dig ikke«, *Liahona*, nov. 2013, s. 87.

Svar til jer

Ved hver konference kommer profeter og apostle med inspirerede svar på spørgsmål, som Kirkens medlemmer har. Brug jeres Liahona fra november 2013 eller besøg conference.lds.org til at finde svar på disse spørgsmål:

- Hvilke læresætninger lærer vi i trosartiklerne? Se L. Tom Perry, »De læresætninger og principper, som trosartiklerne indeholder«.
- Hvordan kan vi være involveret i missionering, hvis vi er bange? Se M. Russell Ballard, »Sæt din lid til Herren«.
- Hvad bruges tiende til? Se David A. Bednar, »Himlens vinduer«.
- Hvordan kan synd og oprør påvirke vores handlefrihed og føre til trældom? Se Quentin L. Cook, »Klagesangene: Vogt jer for trældom«.

Hvis I vil læse, se eller lytte til generalkonferencetaler, så besøg conference.lds.org
Hvordan anvender din familie det, I har lært af generalkonferencen? Send os en e-mail på liahona@ldschurch.org.

GÅ OG GØR

Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum har udtalt, at de største velsignelser ved konferencen kommer, når vi:

1. »Samles for at høre Herrens ord«.

2. »Tager hjem for at efterleve dem.«

Fra »Generalkonference: Styrk troen og vidnesbyrdet«, *Liahona*, nov. 2013, s. 7.

PROFETISKE ORD OM KVINDER OG PRÆSTEDØMMET

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum har spurgt: »Hvorfor administreres præstedømmets ordnan- cer af mænd? ...

Lige så sikkert og vist, som vi ved, at Guds kærlighed er lige stor for sine sønner og døtre, ved vi også, at han ikke har skabt mænd og kvinder helt ens. Vi ved, at køn er et fundamentalt særkende ved både vores jordiske og evige identitet og formålet med os. Begge køn har fået hellige ansvar.

Vi ved, at Herren fra begyndelsen fastlagde, hvordan hans præstedømme skulle administreres.«

I note 12 i denne tale henviser ældste Andersen til andre profeter, som har svaret på dette spørgsmål. Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) har sagt: »Det var Herren, som fastslog, at mændene i hans kirke skulle bære præstedømmet.« Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Herren har ikke afsløret, hvorfor han har organiseret sin kirke, som han har.«

Fra »Præstedømmets kraft«, *Liahona*, nov. 2013, s. 92.

UDFYLD DET TOMME FELT

1. »Pagtholdere holder _____!« (Linda K. Burton, »Styrken, glæden og kærligheden i at holde pagterne«, *Liahona*, nov. 2013, s. 113).
2. »Mange bliver uden at vide det af Herren ført til steder, hvor de kan høre om _____ og indlemmes i hans _____« (Gérald Caussé, »Så er I da ikke længere fremmede«, *Liahona*, nov. 2013, s. 50).
3. Retfærdigheden er stærkere end _____« (Boyd K. Packer, »Nøglen til åndelig beskyttelse«, *Liahona*, nov. 2013, s. 27).
4. »Når man udvisker forskellene mellem det feminine og maskuline, mister vi _____ og _____ særskilte, komplimenterende gaver, som sammen danner et stort hele« (D. Todd Christofferson, »Kvindes moralske styrke«, *Liahona*, nov. 2013, s. 31).

Svar: 1. befalingerne; 2. evangeliet; fold; 3. ugudeligheden; 4. kvinder, mænds.

FRA MØRKE TIL LYS

Vi kan med sikkerhed vide, at når vores liv er mørkt, kan Jesus Kristus forvandle mørket til lys, når vi oprigtig omvender os.

Navnet tilbageholdt

Der har været tidspunkter i mit liv, hvor jeg har følt, at der intet håb var for, at jeg kunne føle glæde eller vende tilbage til vor Fader i himlen. For flere år siden blev jeg udelukket af Kirken. Jeg havde levet et liv i stolthed og synd og havde lidt forfærdeligt på grund af mine handlinger. Min forlovelse med kvinden, jeg elskede, holdt ikke, mit forhold til andre led, og jeg var ikke glad.

Selvom jeg ønskede, at jeg langt tidligere havde valgt at være ydmyg, var jeg nu tvunget til at være ydmyg og søge at gøre Herrens vilje. Jeg begyndte at læse mere regelmæssigt i skrifterne, bede oftere og søgte at tjene andre. Jeg forsøgte at redde de forhold, jeg havde forsømt så længe, deriblandt mit forhold til vor himmelske Fader. Jeg ønskede virkelig en forandring i hjertet.

Det var en tidlig morgen, da jeg en dag var på vej til skole, og solen var

endnu ikke stået op. Den østlige horisont strålede, mens horisonten mod vest var mørk med en fuldmåne, der gik ned bag den. Jeg havde udviklet en vane med at tale med vor himmelske Fader, mens jeg kørte. Mens jeg bad

under køreturen, blev mit sind oplyst, og et nyt håb plantede sig i mit hjerte.

Jeg indså, at mit liv strålede og blev lysere og lysere, præcis som den østlige horisont. Mørket falmede, og mine synder, som var så store som

GLÆDE GENNEM OMVENDELSE

»Forstår vi vor himmelske Faders iver over vores bestræbelser for at vende tilbage til ham? Selv når vi stadig er langt ude, byder han vores tilbagevenden velkommen. Vi oplever glæde, når vor Frelasers kærlighed forsikrer os om, at vi stadig kan blive rene, og at vi en dag kan komme hjem igen. Denne glæde kommer kun gennem omvendelse.

Når vi undlader dårlige handlinger og udøver tro på Jesus Kristus, modtager vi forladelse for vore synder. Vi fornemmer, at vor Frelser gør det for os, som vi ikke kan gøre for os selv.«

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, »The Joy of Becoming Clean«, *Ensign*, apr. 1995, s. 51.

fuldmånen, blegnede. De var endnu ikke væk, men jeg vidste, at de snart ville være det, hvis jeg fortsatte min oprigtige omvendelse. Jeg havde håb om, at mit liv en dag ville være ligeså strålende som lyset midt på dagen.

Med tiden, og idet jeg bad om kærlighed til min himmelske Fader og andre, blev jeg mere ydmyg. En øget ydmyghed hjalp mig til at tjene Gud og andre mere uselvsk, og mit håb om evigt liv og en bedre fremtid blev fornyet og forstørret. I takt med, at håbet voksede, voksede min tro også på, at min Frelser Jesus Kristus kunne frelse og rense mig for al uretfærdighed. Jeg ved, at Mormons ord er sande: »I skal have håb om ved Kristi forsoning og hans opstandelses kraft at blive oprejst til evigt liv« (Moro 7:41). ■

HVAD ER OMVENDELSENS BETINGELSER?

Profeten Helaman forklarede, at omvendelsen har betingelser:

» ... at Herren visselig skulle komme for at forløse sit folk, men at han ikke skulle komme for at forløse dem i deres synder, men for at forløse dem fra deres synder.

Og han er blevet givet magt fra Faderen til at forløse dem fra deres synder på grund af omvendelse, derfor har han sendt sine engle ud for at kundgøre tiderne om *betingelserne for den omvendelse*, der bringer mennesker til Forløserens kraft, til deres sjæls frelse« (Hel 5:10-11; fremhævelse tilføjet).

Overvej at studere følgende skriftsteder for bedre at forstå nogle af disse betingelser: Rom 3:23; 1 Ne 10:21; 2 Ne 2:8; Mosi 4:9-10; L&P 58:42-43.

Vi tager med glæde imod beretninger om jeres evangeliske oplevelser, der handler om Frelserens tjenestegerning og mission. Mulige emner omfatter forsoningen, nåde, helbredelse, håb eller omvendelse. Begræns venligst jeres artikel til 600 ord, mærk den »We Talk of Christ« og indsend den til liahona.lds.org eller på mail til liahona@ldschurch.org.

ADAM

»Få personer i evigheden har været så direkte involveret i frelsesplanen ... som mennesket Adam.«¹

De fleste mennesker kender mig som det første menneske på jorden, men mange ved ikke, at jeg havde et særligt ansvar, inden jeg kom til jorden. I forudtilværelsen førte jeg Guds hære mod Satans hære i krigen i himlen,² og jeg hjalp Jesus Kristus med at skabe jorden.³ Dengang var jeg kendt som Mikael, som betyder »han, der er som Gud«.⁴

Gud valgte mig til at være det første menneske på jorden og satte mig i Edens have, et paradys med mange slags planter og dyr. Han blæste »livsånde« i mig⁵ og gav mig et nyt navn: Adam.⁶

Gud fortalte min hustru, Eva, og mig, at vi ikke måtte spise af frugten fra træet til kundskab om godt og ondt.⁷ Hvis vi ikke spiste af frugten, kunne vi blive i haven og bo for evigt, men vi ville ikke kunne »udvikle [os] ved at opleve modgang i livet på jorden«⁸ eller få børn.⁹ Det var op til os at vælge.

Fordi vi valgte at spise af frugten, måtte vi forlade haven og Guds

nærhed. Dette kaldes faldet. Vi blev dødelige og oplevede både det gode og det dårlige i livet og bragte børn til verden.¹⁰

Gud vidste, at faldet ville finde sted – han sendte Jesus Kristus

for at sone for vore synder og overvinde døden, så vi og vore børn kunne vende tilbage til ham.¹¹

Eva og jeg lærte om Jesu Kristi evangelium – heriblandt tro på

Jesus Kristus, omvendelse, dåb, modtagelse af Helligåndsgaven og holde ud til enden – og vi underviste vore børn i det.¹²

På grund af mine erfaringer blev mine øjne åbnet, og jeg havde glæde

i livet.¹³ Husk, at du også kan føle Guds kærlighed og vende tilbage til ham, hvis du følger Jesus Kristus,¹⁴ præcis som jeg lærte at gøre. ■

NOTER

1. Robert L. Millet, »The Man Adam«, *Ensign*, jan. 1994, s. 8.
2. Se Åb 12:7- 8.
3. Se Robert L. Millet, »The Man Adam«, s. 10.
4. Guide til Skrifterne, »Mikael,« scriptures.lds.org.
5. 1 Mos 2:7
6. Se Moses 1:34.
7. Se 1 Mos 2:16-17; Moses 3:16-17.
8. *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2005, s. 49.
9. Se 2 Ne 2:22-23.
10. Se Moses 4:22-31; 5:10-11; Alma 12:21-27.
11. Se Joh 3:16-17; 1 Kor 15:22; 2 Ne 9:21; Alma 42:2-15.
12. Se Moses 5:1-12, 58-59; 6:51-67.
13. Se Moses 5:10.
14. Se Mosi 27:25-26.
15. Se L&P 27:11.
16. Se 1 Mos 5:5.
17. Se L&P 116:1; Dan 7:9-14.
18. Se L&P 29:26.
19. Se L&P 88:114-116.

FRA VENSTRE: MALERI AF DAN BAXTER; ADAM OG EVA I HAVEN, AF LOWELL BRUCE BENNETT; FORLADDER EDENS HAVE, AF JOSEPH BRICKEY; LIGHED, AF JOSEPH BRICKEY; ADAM OG EVA UNDERVISER DERES BØRN, AF DEL PARSON; ADAM ORDINERER SET, AF DEL PARSON; ADAM-ONDI-AHMAN, AF DEL PARSON; ÆRKEENGLÉN MIKAEL SEJLER OVER SATAN, AF GUIDO REN/BRIDGEMAN ART LIBRARY/GETTY IMAGES; BAGGRUND: ISTOCKPHOTO/THINKSTOCK

FAKTA: ADAM

Navne: Adam, fader Adam, den gamle af dage, Mikael¹⁵

Alder ved død: 930¹⁶

Førdjordske roller: Førte Guds hære mod Satans; hjalp Jesus Kristus med at skabe jorden

Jordiske roller: Patriark, ægtemand og far; hjalp med at frembringe faldet; efterlevede Jesu Kristi evangelium

Efterjordiske roller: Vil besøge sit folk ved Adam-ondi-Ahman¹⁷, vil hjælpe til ved opstandelsen¹⁸, føre det sidste slag mod Satan¹⁹

**Præsident
Gordon B. Hinckley
(1910-2008)**

Kirkens femtende
præsident

GUDDOMMEN

Vores tro på Gud, den evige Fader, hans Søn, Jesus Kristus og på Helligånden er det centrale punkt, hvorom vores religion drejer sig.

Gordon B. Hinckley, Kirkens 15. præsident, blev født den 23. juni 1910. Han blev ordineret til apostel den 5. oktober 1961 i en alder af 51 år og blev opretholdt som præsident for Kirken den 12. marts 1995.

Da Joseph Smith fremsatte de grundlæggende punkter i vores lære, satte han dette først:

»Vi tror på Gud, den evige Fader, og på hans Søn, Jesus Kristus, og på Helligånden« (TA 1:1).

Profeten belærte også om dette: »Det er evangeliets første princip med vished at kende Guds karakter« (*History of the Church*, 6:305).

Disse meget vigtige og altomfattende erklæringer er i harmoni med Herrens ord ... »Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus« (Joh 17:3) ...

Gud, den evige Fader

Jeg tror uden nogen tvivl eller forbehold på Gud, den evige Fader. Han er min Fader, Faderen til min ånd, og Faderen til alle menneskers ånder. Han

er den store Skaber, universets hersker ... Mennesket blev skabt i hans billede. Han er personlig. Han er virkelig. Han er et individ. Han har »et legeme af kød og knogler ligeså håndgribeligt som menneskets« (L&P 130:22).

I beretningen om skabelsen af jorden sagde Gud: »Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os!« (1 Mos 1:26).

Kan noget udtryk være mere tydeligt? Nedværdiger det Gud, sådan som nogle ønsker, at vi skal tro, at mennesket blev skabt i hans udtrykte billede? Det bør snarere i hjertet vække en større værdsættelse af sit eget værd hos enhver mand og kvinde som en søn eller datter af Gud ...

Som missionær talte jeg i London i England, da en ballademager afbrød: »Hvorfor holder du dig ikke til Biblens lære, som i Johannes (4:24) siger: »Gud er ånd?«

Jeg slog op i Bibelen på dette vers, som han havde citeret og læste hele verset for ham: »Gud er ånd, og de, som tilbeder ham, skal tilbede i ånd og sandhed.«

Jeg sagde: »Selvfølgelig er Gud en ånd, og det er du også, i en kombination af ånd og legeme, som gør dig til et levende menneske, og det er jeg også.«

Vi er alle sammen et tosidet væsen,

der består af en åndelig del og en fysisk del. I kender alle dødens virkelighed ... vi ved også alle sammen, at ånden fortsætter med at leve som et personligt væsen, og at der på et eller andet tidspunkt gennem den guddommelige plan, som er muliggjort ved Guds Søns offer, vil ske en genforening af ånd og legeme. Jesu erklæring, om at Gud er ånd bestrider ikke, at han har et legeme, mere end denne udtalelse, at jeg er en ånd, samtidig med at jeg har et legeme.

Jeg sætter ikke lighedstegn mellem hans og mit legeme i dets forædling, dets kapacitet, dets skønhed og udstråling. Hans er evigt. Mit er dødeligt. Men det øger blot min ærbødighed over for ham ... Jeg søger at elske ham af hele mit hjerte, kraft, sind og styrke. Hans visdom er større end alle menneskers visdom ... Hans kærlighed gælder alle hans børn, og det er hans gerning og herlighed at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for sine sønner og døtre ... (se Moses 1:39) ...

Herren Jesus Kristus

Jeg tror på Herren Jesus Kristus, den evige, levende Guds Søn. Jeg tror på ham som Faderens Førstefødte og som Faderens Enbårne i kødet. Jeg tror på ham som en

person, som er adskilt og forskellig fra sin Fader ...

Jeg tror på, at han i sit jordiske liv var det eneste fuldkomne menneske, som har vandret på jorden. Jeg tror på, at der i hans ord findes et lys og en sandhed, som, hvis den følges, vil frelse verden og bringe menneskeheden ophøjelse. Jeg tror på, at der i hans præstedømme hviler guddommelig myndighed – magt til at velsigne, magt til at helbrede, magt til at styre Guds jordiske anliggender, magt til at binde det i himlene, som er bundet på jorden.

Jeg tror på, at han gennem sit sonoffer, det at hans liv blev ofret på Golgata, sonede for menneskeheds synden, og derved forløste os fra syndens byrde, hvis vi vil forsage det

onde og følge ham. Jeg tror på virkeligheden af og magten i hans opstandelse ... Jeg tror på, at vi alle gennem hans forsoning ... bliver tilbudt den gave, som opstandelsen fra de døde er. Jeg tror endvidere, at der gennem dette offer tilbydes mulighed for evigt liv og ophøjelse i vor Faders rige til hver eneste mand og kvinde og til hver eneste søn og datter af Gud, når vi ... adlyder hans befalinger.

Ingen så stor har vandret på denne jord. Ingen anden har ydet et lignende offer eller givet en lignende velsignelse. Han er verdens Frelser og Forløser. Jeg tror på ham. Jeg forkynder hans guddommelighed ... Jeg elsker ham. Jeg nævner hans navn med ærbødighed og undren ...

De hellige skrifter fortæller, at han

viste sig for andre og talte med dem som den levende og opstandne Guds Søn. Han har ligeledes vist sig i denne uddeling, og de, som så ham, har erklæret:

»Og se, efter de mange vidnesbyrd, som er blevet givet om ham, er dette det vidnesbyrd, det seneste af dem alle, som vi giver om ham: At han lever!

For vi så ham, ja, ved Guds højre hånd; og vi hørte røsten aflægge vidnesbyrd om, at han er Faderens Enbårne –

at ved ham og gennem ham og af ham, bliver og blev verdenerne skabt, og deres indbyggere er født som Guds sønner og døtre« (L&P 76:22-24).

Det er denne Kristus, som jeg tror på, og som jeg vidner om.

Helligånden

Denne viden kommer gennem skriftens ord, og dette vidnesbyrd kommer gennem Helligåndens kraft. Det er en gave, hellig og vidunderlig, som kommer ved åbenbaring fra det tredje medlem af Guddommen. Jeg tror på, at Helligånden er en person af ånd, som indtager en plads sammen med Faderen og Sønnen, og at disse tre udgør Guddommen ...

At Helligånden i fordums tid blev anerkendt som et medlem af Guddommen fremgår klart af en samtale mellem Peter og Ananias, da Ananias tilbageholdt en del af det beløb, som han havde fået for salget af et stykke land.

»Ananias, hvorfor har Satan fyldt dit hjerte, så du har løjet for Helligånden ...?»

Det er ikke mennesker, men Gud, du har løjet for« (ApG 5:3-4).

Helligånden [er] den Talsmand, som Frelseren lovede ville belære hans disciple om alt og minde dem om alt, hvad han havde sagt til dem (se Joh 14:26).

Helligånden vidner om sandheden, og kan undervise mennesker i det, som mennesker ikke kan undervise hinanden i ... således loves kundskab om sandheden af Mormons Bog »gennem den Helligånds kraft«. Moroni

erklærer derpå: »ved Helligåndens kraft kan I kende sandheden af alt« (Moro 10:4-5).

Jeg tror på, at denne kraft og denne gave er mulig for os i dag.

Virkelig og personlig

... Jeg tror på Gud, den evige Fader, og på hans Søn, Jesus Kristus, og på Helligånden.

Jeg blev døbt i disse tre navne. Jeg blev gift i disse tre navne. Jeg har ingen tvivl om deres virkelighed og personlighed. Denne personlighed blev synlig, da Jesus blev døbt i Jordan af Johannes. Guds Søn stod der i vandet. Faderens røst lød og forkyndte Sønnens guddommelighed, og Helligånden viste sig som en due (se Matt 3:16-17).

Jeg ved, at Jesus har sagt, at de, der har set ham, har set Faderen [se Joh 14:9]. Kunne man ikke sige det samme om mange sønner, der ligner deres far?

Da Jesus bad til Faderen, bad han ikke til sig selv!

Fuldkommen forenet

De er tre adskilte væsener, men de er ét i formål og bestræbelser. De er forenet som én i gennemførelsen af den storslåede og guddommelige plan for frelse og ophøjelse for Guds børn.

... Kristus bønfuldt Faderen for apostlene, som han elskede, og sagde:

»Ikke for dem alene beder jeg, men også for dem, som ved deres ord tror på mig,

at de alle må være ét, ligesom du, fader, i mig og jeg i dig, at de også må være [ét] i os« (Joh 17:20-21).

Det er denne fuldkomne enighed mellem Faderen, Sønnen og Helligånden, som binder disse tre sammen til ét i Guddommens hellige enhed. ■

Fra »Faderen, Sønnen og Helligånden«, Stjernen, jan. 1987, s. 44-46; brug af stort forbogstav og tegnsætning er standardiseret.

OVERHOLDELSE AF SABBATSDAGEN

For mange mennesker er søndagen bare en dag i weekenden, hvor man kan slappe af og lade sig underholde. Dog har både fordums og nutidige åbenbaringer belært om vigtigheden af at holde sabbatsdagen hellig. På s. 56-57 i dette nummer drøfter Larry M. Gibson, førsterådgiver i Unge Mænds hovedpræsidentskab, vigtigheden af at holde sabbatsdagen hellig. Bror Gibson siger: »Måden, hvorpå vi holder sabbatsdagen hellig, er en ydre manifestation af vores pagt om altid at erindre Jesus Kristus.«

Efterhånden som jeres børn lærer at holde sabbatsdagen hellig, vil de blive forberedt til at modtage mange velsignelser. Som bror Gibson siger: »Hvis vi følger og efterlever det hellige mandat om at holde sabbatsdagen hellig, vil Herren til gengæld velsigne os, vejlede os og inspirere os i at løse de problemer, der møder os.«

Forslag til undervisning af de unge

- Læs bror Gibsons artikel på s. 56-57 sammen. Drøft hvilke ting jeres familie kan gøre for at forberede jer på at holde sabbatsdagen hellig. Til familieaften kunne I synge »Løft din stemme glad og ren« (*Salmer og sange*, nr. 82) eller en anden salme om sabbatten og drøfte, hvad jeres

familie kan gøre om søndagen, der holder sabbatsdagen hellig.

- Overvej at læse afsnittet om at holde sabbatsdagen hellig i *Til styrke for de unge* sammen med jeres teenagere, deriblandt også de skriftsteder, der står angivet i slutningen. I kan også sammen søge andre skriftsteder, der handler om at holde sabbatsdagen hellig, og drøfte principperne ved at holde sabbatsdagen hellig.
- I kan eventuelt se relaterede videoer og læse artikler med jeres teenagere. Besøg youth.lds.org og klik på fanen »For the Strength of Youth« i menuen. Klik derefter på afsnittet omkring overholdelse af sabbatsdagen, hvor I vil finde relevante videoer og artikler i højre side og nederst på siden.

Forslag til undervisning af børn

- Læs »Helt ny diakon« i *Liahona* okt. 2013 og drøft vigtigheden af nadveren, når man holder sabbatsdagen hellig.
- Overvej at læse »En lektion i ærbødighed« i *Liahona* mar. 2010; I kan eventuelt også lave aktiviteten, der følger med artiklen. Tal med dine børn om, hvordan det at være ærbødig i kirken

SKRIFTSTEDER OM DETTE EMNE

2 Mos 20:8-11
 Es 58:13-14
 1 Kor 11:23-26
 3 Ne 18:3-11
 Moro 6:4-6
 L&P 59:9-13

hjælper til at holde sabbatsdagen hellig.

- Drøft med familien, hvad I kan gøre på søndag for at ære Herren. I kan også læse »Beslut dig nu« fra *Liahona* mar. 2012, om et eksempel på en, der holdt sabbatsdagen hellig under svære omstændigheder.
- I kan synge nogle sange sammen med jeres børn, som handler om sabbatten, herunder »Lørdag« (*Børnenes sangbog*, s. 105). Tal om måder, hvorpå jeres familie kan bruge lørdagen og andre dage i ugen til at forberede jer på søndagen. ■

*Husk altid på,
at Jesus Kristus
– universets
Skaber, arkitekten
til vores frelse og
denne kirkes
overhoved –
står ved roret.*

Ældste
M. Russell Ballard
De Tolv Apostles
Kvorum

GÅ FREMTIDEN I MØDE MED tro & håb

Forholdene i verden er usikre og farlige, og verdensøkonomien er ustabil og uforudsigelig. De skattede livsværdier, frihed og søgen efter lykke er under angreb fra dem, der ønsker at begrænse handlefrihed og gøre os afhængige frem for at opmuntre os til at bruge vore evner og talenter til at skabe nye og spændende måder at gøre ting på.

Moralske standarder brydes ned. Familien er under angreb og falder fra hinanden. Kærligheden bliver kold og unaturlig blandt mænd og kvinder (se Matt 24:12; Rom 1:31). Integritet, ærlighed og retfærdighed hos politiske ledere, erhvervslivets ledere og andre ledere brydes i stadig grad ned. Der er en overflod af krige og krigsrygter blandt nationer og forskellige trosretninger. Og endnu mere ødelæggende end en bevæbnet konflikt er krigen mellem godt og ond – mellem Frelseren med sin hær af lys og Satan med sine onde, mørke håndlangere – om Guds børns sjæle.

Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) beskrev den verden, som vor tids unge skal til at træde ind i, med disse ord: »Vi lever i en tid, hvor frygtelige mænd gør forfærdelige og foragtelige ting. Vi lever i en tid med krig. Vi lever i en tid med arrogance. Vi lever i en tid med ondskab, pornografi, umoral. Alle disse synder fra Sodoma og Gomorra hjemsøger vores samfund. Vore unge mennesker har aldrig stået over for større udfordringer. Vi har aldrig set ondskabens vellystige ansigt tydeligere.«¹

Vi bør ikke blive overraskede over forholdene i vor tid, for skriften og profetierne om vore dage vidner om det, der vil ske i verdenen, hvis mennesker vender ryggen til Gud. Vi vil stadig komme til at opleve forfærdelige ting, for djævlens fortsætter sine forsøg på at opnå sin onde plan. Samtidig vidste profeterne forud, som så vore dage og vor generations unge, at denne tid ville være en tid med lys og undere, som verden aldrig før har kendt til.

Mens jeg forberedte dette budskab, bad jeg om at vide, hvilket budskab vor himmelske Fader ønskede, at jeg skulle give. Jeg kom i tanke om de beroligende og forsikrende ord, som Herren talte til profeten Joseph Smith: »Vær alligevel ved godt mod, for jeg vil lede jer frem. Riget er jeres ... og evighedens rigdomme er jeres« (L&P 78:18).

Erstat frygt med tro

Det, jeg tror, at Herren ønsker, jeg skal fortælle, er, at vi bør erstatte frygt med tro – tro på Gud og på kraften i Herren Jesu Kristi forsoning.

Jeg husker, da jeg som 13-årig kom hjem fra præstedømmemødet om søndagen, den 7. december 1941, og mine forældre fortalte mig, at japanerne lige havde bombet Pearl Harbor. Dette kastede USA ud i en verdenskrig, der allerede havde raseret i Europa i to år. Det virkede som om, at det liv, vi kendte, var forbi. Der herskede stor usikkerhed, da mange unge mænd blev indkaldt til militærtjeneste. Dog var der dengang præcis som nu, midt i alle konflikterne, kampene og den dårlige påvirkning i verden, stadig meget godt.

Når vi tænker på fremtiden, bør vi være fyldt med tro og håb. Husk altid på, at Jesus Kristus – universets Skaber, vor frelses arkitekt og denne kirkes overhoved – står ved roret. Han vil ikke lade sit værk lide forlis. Han vil sejre over alt mørke og ondskab. Og han indbyder os alle, medlemmerne af hans kirke og andre ærlige i hjertet til at tilslutte sig kampen om Guds børns sjæle. Som med alt andet vi

foretager os i livet, må vi også vie og hellige vores hjerte, kraft, sind og styrke til hans sag, mens vi går i tro og arbejder med overbevisning.

Gå fremtiden i møde med optimisme. Jeg tror, at vi står over for en ny æra med vækst, fremgang og overflod. Medmindre der sker en katastrofe eller en uventet international krise, tror jeg, at verdensøkonomien vil live op de næste få år, efterhånden som man gør nye opdagelser inden for kommunikation, medicin, energi, transport, fysik, computerteknologi og andre områder.

Mange af disse opdagelser vil, ligesom tidligere opdagelser var, være et resultat af, at Ånden indgyder indsigt og oplysning i sandhedssøgende personers sind. Med disse opdagelser og fremskridt vil der komme nogle beskæftigelsesmuligheder og en vækst for dem, som arbejder hårdt, og især for dem, som stræber efter at holde Guds befalinger. Sådan har det været i andre betydningsfulde perioder med national og international økonomisk vækst.

Desuden vil mange af disse opdagelser blive gjort for at opfylde Guds hensigter og værk og fremskynde opbyggesen af hans rige på jorden i dag, bl.a. missioneringen.

Gør jeres del

Før Frelserens andet komme – og efter hans guddommelige tidsplan – må evangeliet bringes til hver nation, slægt, tungemål og folk, indtil det fylder hele jorden. Som profeten Joseph erklærede: »Ingen uhellig hånd kan standse dette værks fremgang. Forfølgelser kan rase, pøbelhobe kan forene sig, hære kan samles, og bagvaskelse kan sværte, men Guds sandhed vil gå frimodigt, ædelt og uafhængigt fremad, indtil den har gennemtrængt alle kontinenter, besøgt hvert et himmelstrøg, fejtet hen over alle lande og lydt i hvert et øre – indtil Guds hensigter er udført, og den store Jahve skal sige, at værket er fuldbragt.«²

Efterhånden som evangeliet bringes til milliarder af åndeligt sultne sjæle, vil mirakler udføres ved Herrens

Mange nye opdagelser vil blive gjort for at opfylde Guds hensigter og værk og fx ved missionering at fremskynde opbyggelsen af hans rige på jorden i dag.

hånd. Missionærer af mange nationaliteter vil tjene Herren verden over. Nye kirkebygninger og mange flere templer vil blive opført for at velsigne de hellige, som det er blevet profeteret angående Kirkens vækst forud for årtusindet.

I spørger måske jer selv: »Hvor vil de økonomiske ressourcer, der skal finansiere denne vækst, komme fra?« Ressourcerne vil komme fra trofaste medlemmer gennem deres tiende og offerydelser. Når vi gør vores del, vil Herren velsigne os med fremgang og med visdom til at holde vores sind fokuserede på det, der har størst betydning i livet: »Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift« (Matt 6:33).

Så for en tid, sandsynligvis en kort tid, vil det syntes, at himlens vinduer virkelig er blevet åbnet, så der udøses »velsignelser uden mål« (Mal 3:10).

Jeg tror, at mange af vor tids unge voksne vil få aktiv del i de timelige velsignelser, hvis de holder Herrens befalinger. Med fremgang kommer en unik udfordring – en prøve, der vil vise, hvad man er gjort af åndeligt. Når I træder ind i denne nye verden med fremgang og tager del i at omsætte jeres uddannelse og færdigheder

til økonomisk succes, skal I altid skelne mellem ønsker og behov.

Søg først Guds rige

I har to valg. Vil jeres motivation for at opbygge og opnå Herrens velsignelser være for jeres personlige tilfredsstillelse, for andres anerkendelse eller for magt, indflydelse og selvforherligelse? Eller vil jeres motivation være at ære Gud og arbejde for at hjælpe med at fremme hans kirkes vækst?

De, der søger rigdom for at opbygge deres eget ego, vil altid finde deres skatte glatte og nemme at miste på ukloge måder (se Hel 13:31). Deres sjæls velfærd vil være i stor fare. Jakob, Nefis yngre og lydige bror, advarede os:

»Og forsynets hånd har smilet til jer med største behag, så I har fået store rigdomme; og fordi nogle af jer har fået mere rigeligt, end jeres brødre har, er I indbildske i hjertets stolthed og knejser med nakken og holder hovedet højt på grund af jeres kostbare klæder og forfølger jeres brødre, fordi I tror, at I er bedre end de

... tror I, at Gud retfærdiggør jer i dette? Se, jeg siger jer; Nej. Men han dømmes jer skyldige, og hvis I bliver ved

med dette, skal hans straffedomme hastigt komme over jer.

... [lad ikke] denne jeres hjertes stolthed fordærve jeres sjæl« (Jakob 2:13, 14, 16).

Jakob sætter så vores motivation til at erhverve velstand i det rette perspektiv med et løfte:

»Men før I søger efter rigdomme, søg da Guds rige.

Og efter at I har fået et håb i Kristus, skal I få rigdomme, hvis I søger dem, og I vil søge dem med den hensigt at gøre godt – at klæde den nøgne og at bespise den sultne og at sætte den fangne fri og at yde lindring til den syge og den plagede« (Jak 2:18-19).

Herren fortæller os ikke, at vi ikke bør blive velstående, eller at fremgang er en synd. Tværtimod har han altid velsignet sine lydige børn. Men det, han fortæller os, er, at vi kun bør søge fremgang, efter at have søgt, fundet og tjent ham. Da vil vi – fordi vores hjerte er på det rette sted, og fordi vi først og fremmest elsker ham – vælge at investere rigdommene, som vi opnår, til at opbygge hans rige.

Hvis I vælger at søge rigdom for rigdommens skyld, vil I aldrig nå målet. I vil aldrig blive tilfredse. I vil være tomme, uden nogensinde at finde sand lykke og varig glæde.

VÆR VED GODT MOD

»Selv om sorte skyer samler sig, selv om regnen vælter ned over os, så vil vores kundskab om evangeliet og vores kærlighed til vor himmelske Fader og til vor Frelser trøste og styrke os og bringe glæde i hjertet, når vi vandrer retskaffent og holder befalingerne. Der er intet i denne verden, der kan besejre os.

Mine elskede brødre og søstre, frygt ikke. Vær ved godt mod. Fremtiden er lige så strålende som jeres tro.«

Præsident Thomas S. Monson, »Vær ved godt mod«, *Liahona*, maj 2009, s. 92.

Jeres trosprøvelse inden for de næste par år vil nok ikke handle om mangel på denne verdens gods. Den vil nok snarere handle om at vælge, hvad I skal gøre med de vel-signelser, I modtager.

Præsident Ezra Taft Benson (1899-1994) har om vor tids yngre generation sagt:

»I næsten 6.000 år har Gud holdt jer tilbage, for at I kunne komme frem i de sidste dage før Herrens andet komme

... Gud har til den sidste omgang gemt nogle af sine stærkeste børn, som i triumf vil være med til at løfte riget.«³

Præsident Thomas S. Monson har sagt: »I er nogle af vor himmelske Faders stærkeste børn, og han har holdt jer tilbage til at komme til jorden »med henblik på en situation som denne: [Est 4:14].«⁴

For at kunne være en vigtig del af »et forunderligt værk og et under« (2 Ne 25:17) i disse sidste dage, må I overgive jeres vilje til Gud og lade den blive opslugt i hans vilje. Når I trænger »jer frem med standhaftighed i Kristus og har et fuldkommen klart håb og en kærlighed til Gud og til alle mennesker ... tager for jer af Kristi ord« (2 Ne 31:20), flittigt søger, altid beder og har tro, da har Herren lovet, at alting skal »virke sammen til gavn for jer« (L&P 90:24).

Helligelse og indvielse

Jeg tilskynder jer til at forpligte jer over for vor himmelske Fader og hellige jeres liv og vie jeres tid og talenter til opbyggelsen af Jesu Kristi Kirke som forberedelse til Frelserens andet komme. Lad motivet for jeres tanker og handlinger være at ære Gud og velsigne jeres næste. Lad dette ønske inspirere jer til at møde hver morgen med entusiasme, og lad det motivere jeres tanker og handlinger i løbet af dagen.

Hvis I gør dette, vil I blive velsignet midt i en verden, der så hurtigt er ved at miste grebet, og I og jeres kære vil være trygge og glade. Dette betyder ikke, at I ikke vil møde trængsler og prøvelser, men det betyder, at I vil have

LÆRESÆTNINGER

Vi kan forblive optimistiske omkring fremtiden, hvis vi:

- Bevarer tro på Jesu Kristi forsonings kraft.
- Sætter vor himmelske Fader i første række i vores liv.
- Helliger vores liv og vier vores tid til opbyggelsen af Guds rige.

den åndelige styrke til at håndtere dem med tro og tillid til Herren.

Formålet med mit budskab er at hjælpe jer til at forestille jer jeres fremtid. Hav tro og håb for den lyse fremtid, I går i møde. Unge mænd er fremtidige fædre; unge kvinder er fremtidige mødre, der skal opdrage børn. Sammen er I »en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk« (1 Pet 2:9).

For både mænd og kvinder gælder det, at jeres første prioritering er at finde jeres evige ægtefælle, hvis I ikke allerede har gjort det. Et tempelægteskab vil skænke jer en

ægtefælle, som vil hjælpe jer med at blive på den rette sti, der fører tilbage til vor himmelske Faders og Herren Jesu Kristi nærhed. Vi må gøre vores del for at fortsætte forberedelsen på det andet komme. ■

Fra en tale, der blev holdt på Brigham Young University-Idaho den 6. april 2012. Hvis du vil læse hele den engelske tekst, så gå ind på web.byui.edu/devotionalsandspeeches/speeches.aspx.

NOTER

1. Gordon B. Hinckley, »Vi lever i tidernes fylde«, *Liahona*, jan. 2002, s. 6.
2. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 141.
3. Ezra Taft Benson i Thomas S. Monson, »Vov at stå alene«, *Liahona*, nov. 2011, s. 62.
4. Thomas S. Monson, »Må I have mod«, *Liahona*, maj 2009, s. 127.

Mexico blomstrer

FRA AT OVERLEVE TIL STYRKE

Sidste dages hellige i Mexico bygger på deres arv af tro for at kunne frembringe en smuk fremtid til deres land.

Sally Johnson Odekirk

Kirkens Tidsskrifter

Den 6. november 1945 blev bønner besvaret, da den første gruppe af mexicanske sidste dages hellige nåede frem til templet i Mesa i Arizona, for at modtage tempelordinancerne på deres eget sprog. José Gracia, der dengang var præsident for Monterrey Gren, sagde: »Vi er kommet for at udføre en stor tjeneste for os selv og for vore fædre ... Nogle af os har måske nok ofret noget, men det, vi har ofret, har ikke været forgæves. Vi glæder os over at have ydet de ofre.«¹

Præsident Gracia og de, der rejste til templet, fulgte i fodsporene på de tidlige mexicanske sidste dages hellige pionerer, som også ydede ofre for det gengivne evangelium.

Læg fundamentet

Mexico, som består af ørkener, jungler og udsøgte kyststrækninger, var engang hjem for folk, der byggede smukke templer og byer. I løbet af århundrederne har mexicanere skabt et stærkt fundament af tro og bønner, som har hjulpet dem til at stå imod svære tider.

Mens de hellige etablerede Kirken i Utah, arbejdede det mexicanske folk på at genskabe deres samfund, deriblandt at skrive en ny forfatning, der adskilte kirke og stat. Evangeliets budskab nåede til Mexico i 1876 med de første missionærer, som medbragte uddrag af Mormons

Præsident George Albert Smith besøgte Mexico og hjalp med at forene medlemmerne, idet han rakte ud til Det tredje konvent.

1810: Mexico erklæres uafhængigt og bliver uafhængigt i 1821 efter 300 år med spansk herredømme.

1830: Mormons Bog udgives, og Kirken organiseres i Palmyra i staten New York, USA.

1846-1848: Mexicansk-amerikansk krig; sidste dages hellige pionerer slår sig ned i det vestlige USA.

1857-1861: Præsident Benito Juárez reformerer den mexicanske regering og skaber religiøs frihed.

Bog, som de sendte til Mexicos prominente ledere. Snart fulgte dåbene.

Under en særlig konference i Kirken, der blev holdt den 6. april 1881, vandrede grenspræsident Silviano Arteaga samt flere lokale ledere og apostlen Moses Thatcher (1842-1909) op ad skråningen på vulkanen Popocatepetl. Ældste Thatcher indviede derpå landet til evangeliets forkyndelse.

Ved konferencen bad præsident Arteaga, og ældste Thatcher berettede: »Tårer løb ham ned ad hans rynkede kinder for udfrielsen af hans race og folk ... Jeg har aldrig hørt en mand bede mere oprigtigt, og selv om bønnen var på et sprog, som jeg ikke forstod, syntes jeg dog gennem Ånden at kunne forstå alt det, som han bad om.«²

I samme tidsrum blev flere mexicanske grene etableret i området. Desideria Yañez, en ældre enke fra staten Hidalgo, havde en drøm om Parley P. Pratts brochure *En advarselsrøst*. Hun sendte sin søn til Mexico City for at få fat på et eksemplar af brochuren, som lige var blevet

oversat til spansk. Hun tilsluttede sig Kirken i 1880 og blev derved den første kvinde i Mexico, der tilsluttede sig Kirken.³

Siden da er mange medlemmer af Kirken i Mexico forblevet trofaste igennem årtier præget af revolution, forfølgelse, fattigdom og isolation.⁴

Eksempler på trofaste pionerer

Et eksempel på denne trofasthed findes i San Pedro Martir Gren, der blev organiseret i 1907. De tidlige medlemmer mødtes lidt syd for Mexico City i en bygning bygget af soltørrede mursten af nydøbte Agustin Haro, som blev kaldet til at præsidere over grenen. I løbet af de svære år under den mexicanske revolution, hvor mindst en million mexicanere blev slået ihjel, søgte mange hellige tilflugt i San Pedro, efterhånden som deres stater forvandlede sig til slagmarker. Søstrene i Hjælpeforeningen i San Pedro bistod disse flygtninge med megen omsorgsfuld tjeneste.⁵

Medlemmerne blev også velsignet med en pligtro leder, Rey L. Pratt. Han blev kaldet til at tjene som præsident for Den Mexicanske Mission i 1907, hvor han tjente til sin død i 1931. Han holdt meget af Mexicos historie, kultur og folk, og vandt gennem samarbejde for at styrke Kirkens fundament der deres kærlighed og tilid. Præsident Pratts indsats for at opbygge indfødte mexicanske kirkeledere viste sig at være særlig vigtig i 1926, da den mexicanske regering håndhævede en lov, der forbød ikke-indfødte at

tilgængelige for flere medlemmer, allerede i gang. Efter at have mødtes med lokale kirkeledere i Arizona i USA, sagde ældste Joseph Fielding Smith (1876-1972), som på det tidspunkt var medlem af De Tolv Apostles Kvorum: »Jeg ser ingen grund til, at det engelske sprog skulle lægge beslag på tempelsessionen.«⁸ Ældste Antoine R. Ivins fra De Halvfjerds og Eduardo Balderas fra Kirkens oversættelsesafdelingen blev bedt om at oversætte templets ordinancer til spansk. Denne oversættelse

ET AF HERREN BEGUNSTIGET FOLK

»Hvem kan tvivle på, at der ud af den nuværende kamp for overlevelse vil vokse et større og bedre Mexico ... Vejen vil blive beredt til undervisning af det sande evangelium til dette folk. Evangeliet vil bringe deres forløsning og gøre dem til et folk, der er begunstiget af Herren.«¹⁷

Rey L. Pratt, præsident for Mexico missionen under den mexicanske revolution.

1875: Dele af Mormons Bog oversættes til spansk og trykkes.

1876: De første missionærer rejser til Mexico.

1881: En særlig konference afholdes; apostlen Moses Thatcher indvier landet til missionering.

1885: Der dannes sidste dages hellige kolonier i Mexico.

1886: Hele Mormons Bog bliver udgivet på spansk.

lede forsamlinger i Mexico.⁶ I denne tid dannede en gruppe af medlemmer noget, de kaldte Det tredje konvent, og begyndte at kalde egne ledere og bygge kirkebygninger.

Bygger på fundamentet

Arwell L. Pierce blev kaldet som præsident for den mexicanske mission i 1942. Præsident Pierce trak på sin erfaring fra sin opvækst i Chihuahua og fra sin mission i Mexico, og rakte derigennem ud med kærlighed og forståelse, idet han underviste, styrkede og hjalp med at forene medlemmerne. Han arbejdede også sammen med medlemmer fra Det tredje konvent for at løse deres problemer.

Et af præsident Pierces mål var at hjælpe medlemmer med at komme til templet.⁷ I 1943 var indsatsen, der skulle gøre tempelvelsignelserne

Tidlige medlemmer ydede ofte store ofre for evangeliet.

EN FORBLØF- FENDE FREMTID

»Jeg tror, at Kirkens fremtid i Mexico vil forbløffe alle, selv dem, der har været involveret i den. Mexicanere er meget bekendte med det samfund, de lever i, og der er nogle ting i det, som de ikke ønsker. De ser på, hvad evangeliet kan tilbyde; de ønsker det, og de er villige til at betale prisen for det.«¹⁸

Ældste Daniel L. Johnson, Mexicos områdepræsident

lagde op til tempelbyggeri i andre lande.⁹

Tempelceremonien blev tilgængelig på spansk i templet i Mesa i Arizona og med præsidents George Albert Smiths (1870-1951) besøg i Mexico i 1946, hvor han skulle hjælpe med at forene de mexicanske hellige,¹⁰ begyndte Kirken at vokse på en måde, som man i tidligere generationer ikke havde troet muligt. Der blev organiseret nye missioner og stave over hele landet, og kirkesponsorerede skoler opfordrede til uddannelse.

Medlemmer rejste over store afstande for at høre præsident Harold B. Lee (1899-1973), hans rådgivere, flere apostle og andre ledere. Tabernakelkoret optrådte, hvilket bidrog til den åndelige fest. Konferencens deltagere fortalte: »Det er mere end vi nogensinde kunne have forestillet os – en konference i vores eget land.«¹³

1970'erne var en spændende tid hvad angår vækst i Mexico. I 1970 var der næsten 70.000 medlemmer i landet; i slutningen

1889: Missionærerne trækker sig ud af det centrale Mexico.

1901: Missionering genoptages i Mexico City-området.

1910: Begyndelsen på den mexicanske revolution.

1912: Udvandring fra de sidste dages hellige kolonier i det nordlige Mexico.

1913: Missionærerne trækker sig ud på grund af revolutionære aktiviteter; missionspræsident Rey L. Pratt leder Kirken i Mexico igennem korrespondance og samarbejde med spansktalende mennesker i USA.

I 1964 indviede Kirken El Centro Escolar Benemérito de las Américas, en skole, der dækkede medlemmernes uddannelsesmæssige, sociale, åndelige og lederskabsmæssige behov, indtil den i 2013 blev omdannet til en missionærskole.¹¹ Søster Lorena Gómez-Alvarez, der dimitterede fra skolen, siger:

»Benemérito hjalp mig til at opdage og udvikle mine talenter og opnå en baggrund og en kundskab omkring evangeliet, som har velsignet mit liv. Nu vil den hjælpe missionærerne med at sprede evangeliet og vil forsat velsigne mennesker, blot på en anden måde.«¹²

En æra med vækst

Mexico Citys områdekonference i 1972 blev et andet vendepunkt i Kirkens vækst.

af årtiet var der tæt på 250.000. Tre år efter områdekonferencen delte ældste Howard W. Hunter (1907-1995) tre eksisterende stave og skabte 15 stave i løbet af en weekend og kaldte mange unge mexicanske medlemmer som ledere.¹⁴

Missioneringen udviklede sig også i denne tid. Den mexicanske mission, der officielt åbnede i 1879, blev delt første gang i 1956; nu har Mexico 34 missioner.¹⁵ Bror Jorge Zamora, som tjente som missionær i Mexico City Nordmissionen i 1980'erne, har været vidne til væksten. Han mindes et område i sin mission, hvor medlemmerne havde en rejsetid på en time for at komme i kirke; nu er der en stav. Han siger: »Jeg finder Herrens måde at få Kirken til at vokse på helt fantastisk, uanset land eller kultur.«

Mexicanske medlemmer tager del i samfundsprojekter. Disse medlemmer hjalp med at plante træer i 2007.

AGRÍCOL LOZANO HERRERA: DEN FØRSTE MEXICANSKE STAVSPRÆSIDENT

Agrícol Lozano Herrera var et ungt medlem af Kirken, da han hørte præsent Spencer W. Kimball (1895-1985), der dengang var medlem af De Tolv Apostles Kvorum, opmuntre medlemmerne i Mexico til at få en uddannelse, for at kunne styrke deres land. Bror Lozano besluttede sig for at blive advokat og fortæller for det oprindelige folk i sit land. Han var også Kirkens juridiske rådgiver i Mexico og tjente som den første mexicanske stavspræsident, som missionspræsident, som regionalrepræsentant til De Tolv Apostle, og som præsent for templet i Mexico City.¹⁹

1921: Der åbnes på ny op for missionering i Mexico City-området.

1926: Mexicansk nationalisme fører til udvisningen af alle udenlandske præster.

1930'erne: Lokale ledere bevarer Kirkens stabilitet i Mexico.

1945: Tempelceremonien oversættes til spansk; begyndelsen på udflugter til templet i Mesa i Arizona.

Templer over hele landet

De mexicanske medlemmer elsker templets frelsende ordinancer og er villige til at yde store ofre af tid og penge for at komme i templet. Blot 100 år efter at ældste Thatcher indviede landet til forkyndelse af evangeliet, blev et tempel bygget i Mexico City. Det åbne hus-arrangement i 1983 hjalp til at bringe Kirken ud af mørket i Mexico, idet tusindvis af mennesker besøgte templet og bad om mere information. Inden for 30 år blev 11 nye templer indviet over hele landet, og et nyt er under opførelse.

Isabel Ledezma voksede op i Tampico og kan huske, da hendes forældre blev beseglet i templet i Mesa i Arizona. »Det tog to dage at rejse til Arizona, og det kostede mange penge,« fortæller hun. »Da templet i Mexico City blev

indviet, blev distancen skåret ned til 12 timer i bil. Nu, hvor der er et tempel i Tampico, kan vi komme oftere.«

Limhi Ontiveros, der tjente som præsent for templet i Oaxaca i Mexico fra 2007 til 2010, siger: »De, der har et dybt og varigt vidnesbyrd om evangeliet, finder ud af at komme på trods af udfordringer med afstande og økonomi, og de ser templet som tilflugtens pejlemærke.«

Søster Ledezma tilføjer: »Vi har brug for Ånden i vore byer, og det hjælper at have templet her. Når vi har problemer, når vi er kede af det, så er templet tæt på, og der kan vi finde fred.«

Overvind modgang

Mexicanske medlemmer møder udfordringer og fristelser som alle andre, men de ved, at

de og deres medhellige er børn af en kærlig himmelsk Fader: Og økonomisk eller social status har ingen indflydelse på, hvordan de behandler hinanden.

Familien Mendez bor i en lille by i bjergene i nærheden af byen Oaxaca, i det sydlige Mexico. De siger: »Der er udfordringer med hensyn til tid, økonomi og afstand, men viljen til at gøre det, som vor Frelser ønsker, vi skal gøre, motiverer os til at overvinde enhver hindring.«

til sine skolekammerater og besvarer deres spørgsmål. Jaimes yngre bror, Alex, er diakon og er en leder blandt sine venner. Alex fortæller, at når han på en pæn måde beder dem om ikke at bande eller at gå i uanstændigt tøj, så lytter de til ham. Både Jaime og Alex ved, at det er en ære og et ansvar at bære præstedømmet. »Jeg ved, at præstedømmet gives til unge mænd for at ære Guds navn igennem at tjene andre og ved forkyndelse af evangeliet,« siger Jaime.

1946:
Præsident
George Albert
Smith besøger
Mexico.

1950'erne:
Der dannes
distrikter og
grene i næsten
alle stater i
Mexico.

1961: Mexico City
Stav dannes med
Harold Brown
som præsident.

1964: Benemérito
School åbner i
Mexico City.

1967: Nr. 2 stav i Mexico
City organiseres; Agricol
Lozano Herrera kaldes
som den første mexican-
ske stavspræsident.

1972:
Område-
konference
i Mexico
City.

Gonzalo Mendez, 15 år, siger: »Når man bor et sted, hvor der er fare, kan fristelserne være svære, men ved hjælp af bøn tager vi ikke del i verdens tillokkelser, og vi står som vidner om en bedre levevis.«

Under et nyligt besøg i Mexico mødtes ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum med de unge fra tre stave i byen Cancun. Om sin tid sammen med disse unge, sagde han: »Vi så lyset i deres øjne og håbet i deres ansigter og de drømme, de har. Jeg kunne ikke lade være med at tænke på, hvilken smuk fremtid Mexico har i vente.«¹⁶ ■

Se fremad mod fremtiden

Evangeliet er for længe siden blevet etableret i Mexico, men der er stadig områder, hvor Kirken udvikler sig. Jaime Cruz, 15 år, og hans familie er de eneste medlemmer i deres lille by i bjergene over Oaxaca City. Han og hans ven Gonzalo arbejder med hjemmestudieseminar i løbet af ugen. Hver lørdag tager de en bustur på to timer for at komme til den nærmeste kirkebygning, hvor de har seminar med andre unge fra deres menighed. Jaime fortæller om det, han lærer i seminar

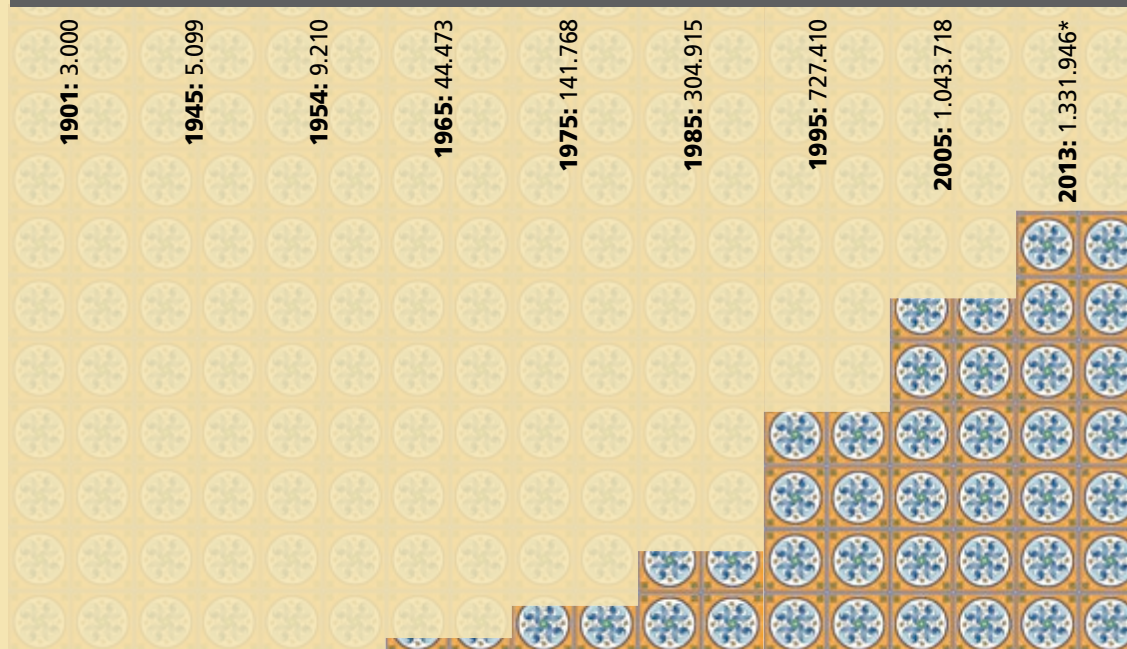

NOTER

1. Henry A. Smith, »200 Lamanites Gather in History-Making Conference, Temple Sessions«, *Church News*, 10. nov. 1945, s. 8.
2. Moses Thatcher, i *Moses Thatcher Journal, 1866-1868*, s. 54.
3. Se Brittany A. Chapman og Richard E. Turley jun., *Women of Faith in the Latter Days*, bind. 1, 1775-1820, s. 461-470.
4. Se Orson Scott Card, »It's a Young Church in ... Mexico«, *Ensign*, feb. 1977, s. 17-24.
5. Se Kirk Henriksen, »Mexican Mormon Pioneers«, en udstilling i 2010 i besøgscentret ved templet i Mexico City i Mexico.
6. Se Gerry R. Flake, »Mormons in Mexico: The First 96 Years«, *Ensign*, sept. 1972, s.20-21.

KIRKENS VÆKST I MEXICO

Templer: 12, med et bekendtgjort i Tijuana

Stave: 222

Distrikter: 36

Grene og menigheder: 2.000

Missioner: 35

*Juni 2013

1975: Der organiseres 12 nye stave i flere områder i Mexico.

1983: Templet i Mexico City indvies.

1993: Kirken bliver officielt anerkendt i Mexico.

2000: Der indvies ni små templer.

2009: Det første mexicanske områdepræsidentskab kaldes.

2013: Der åbnes en missionskole i Mexico City.

7. F. LaMond Tullis, »A Shepherd to Mexico's Saints: Arwell L. Pierce and the Third Convention«, *BYU Studies* bind 37, nr. 1, 1997: s. 127-151.
8. Se Eduardo Balderas, »Northward to Mesa«, *Ensign*, sept. 1972, s. 30.
9. Ibid, s. 30-31.
10. Se »The Church Moves On«, *Improvement Era*, juli 1946, s. 446; John D. Giles, »Father Lehi's Children«, *Improvement Era*, sept. 1946, s. 556.
11. Se Joseph Walker, »Missionary surge prompts LDS Church to open new MTC in Mexico«, *Deseret News*, 30. jan. 2013, www.deseretnews.com.
12. Dette citat og de efterfølgende citater fra nutidige medlemmer i Kirken i Mexico stammer fra et interview med forfatteren d. 7. feb. 2013.
13. I Jay M. Todd, »The Remarkable Mexico City Area Conference«, *Ensign*, nov. 1972, s. 88.
14. Se Eleanor Knowles, *Howard W. Hunter*, 1994, s. 202.
15. Se Don L. Searle, »One Million in Mexico«, *Ensign*, juli 2004, s. 34; Kristine Miner, »The Church in Oaxaca, Mexico«, *Ensign*, apr. 2001, s. 78.
16. Fra et interview med AV afdelingen, april 2012.
17. Rey L. Pratt, i *The Young Woman's Journal*, bind 25, nr. 9, 1914, s. 539.
18. Fra et interview med forfatteren d. 5. april 2013.
19. Se »Agricol Lozano Herrera: Mexican Mormon Church Leader«, <http://mittromneymormon.net/meet-some-mormons-2/meet-some-mormons-2/agricol-lozano-herrera-mexican-mormon-church-leader>.

Seminarelever i Oaxaca nyder at være sammen.

Joseph Fielding Smith

OPRIGTIG OG TROFAST

Inspiration fra
JOSEPH FIELDING SMITHS
liv og lærdomme

Hoyt W. Brewster jun.

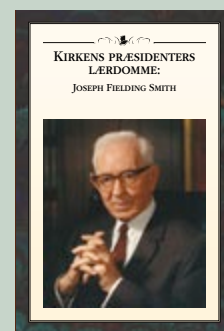
Da den 33-årige Joseph Fielding Smith trådte ind i Tabernaklet i Salt Lake City den 6. april 1910 for at tage del i generalkonferencen, sagde en dørvogter til ham: »Nå, Joseph, hvem bliver den nye apostel?«

»Det ved jeg ikke,« svarede Joseph. »Men det bliver ikke dig og det bliver ikke mig!«¹

Efterhånden som navnene på De Tolv Apostle blev læst op for at blive opretholdt, fik Joseph pludselig den tilskyndelse, at hans navn nok ville blive det næste, der blev nævnt. Det var det, og han blev opretholdt som den 12. mand i det højt agtede kvorum.

Josephs ydmyghed og sans for humor blev påvist, da han vendte tilbage til sin familie efter konferencen, for at fortælle dem om sin nye kaldelse. Han mødte sin hustru med en gådefuld erklæring: »Jeg tror, at vi bliver nødt til at sælge koen,« sagde han. Hun blev uden tvivl overrasket, men hun ventede på yderligere forklaring. Hans enkle svar var: »Jeg får ikke længere tid til at tage mig af den!«² Dermed begyndte en apostolsk tjenestegerning, der strakte sig over seks årtier.

Som barnebarn af Hyrum Smith, blev Joseph Fielding Smith den 10. præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Han tjente længere som medlem af De Tolv Apostles Kvorum inden sit kald som Kirkens præsident end nogen anden præsident for Kirken. I løbet af sine 60 år som medlem af kvorummet af særlige vidner, rejste han først til hest og med hestevogn og senere i bil og fly for at undervise de hellige. Hans taler og forfatterskab har velsignet Kirken og alle, der ville lytte til hans inspirerede budskaber.

*»Lad os altid
være oprigtige
og trofaste
med et ønske
om at holde
Herrens befa-
linger og ære
ham og huske
de pagter, vi
har indgået
med ham.«*

Jeg blev opfordret til at skrive denne artikel på grund af mit forhold til præsident Joseph Fielding Smith, som jeg kærligt kaldte bedstefar. Fra min fødsel var jeg berørt af hans liv, hvor han udførte min navngivelse, indtil hans død, hvor jeg var blandt børnebørnene, der bar kisten ved hans begravelse.

En forudordineret profet

Som med alle Guds profeter blev Joseph Fielding Smith forudordineret til at komme til jorden ifølge Herrens guddommelige tidsregning (se ApG 17:26). Joseph var det fjerde barn, men Julina Lambson Smiths første søn. I samme ydmyge ånd som den af den trofaste moder Hanna fra Det Gamle Testamente (se 1 Sam 1:11), lovede

Julina, at hvis Herren ville skænke hende en søn, »ville hun med al kraft hjælpe ham med at ære Herren og hans far.«³ Ikke blot besvarede Herren hendes bøn, men viste hende også før sønnens fødsel, at han en dag ville blive kaldt til at tjene som en af hans særlige vidner i De Tolv Apostles Kvorum.⁴

Joseph blev født den 19. juli 1876 som søn af Joseph F. og Julina Lambson Smith. Da Joseph blev født, var hans far apostel og rådgiver til præsident Brigham Young. Da Joseph var ni måneder gammel, var han med sine forældre til indvielsen af templet i St. George i Utah. Han kom senere med den vittige bemærkning: »Min første opgave i Kirken var at ledsage Brigham Young til indvielsen af templet i St. George.«⁵

Da Joseph som 16-årig modtog sin patriarkalske velsignelse, lagde en inspireret patriark sine hænder på hans hoved og erklærede: »Det er dit privilegium at leve til du når en god alder, og det er Herrens vilje, at du skal være en mægtig mand i Israel ... Du vil i sandhed stå midt blandt folket som profet og åbenbarer for dem, for Herren har velsignet dig og ordineret dig til denne kaldelse.«⁶

Familielivet: En blanding af kærlighed og prøvelser

For Joseph Fielding Smith var »familien den vigtigste organisationen nu og al evighed.«⁷ Han voksede op i en familie, der var styret af kærlighed,

Herover: Dette foto af en ung Joseph Fielding Smith var lagt ind i familiebibelen, der tilhørte hans forældre. Til højre: Præsident Smith nød at spille håndbold med sin bror David. Herunder: Ældste Smith (nr. 2 fra venstre) med missionærkammerater i England i 1901. Fotoet på modsatte side stammer også fra hans tid som missionær. Herunder, til højre: Ældste Smith (til venstre) med med-apostlen George Albert Smith og Israel Smith, 1936.

tro, høje moralske standarder og stor arbejdsmoral, og han søgte konstant at bringe samme principper ind i sin egen familie. (Se kapitlerne 4, 15 og 16 i *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Fielding Smith*.)

Han giftede sig med Louie Emily Shurtliff i templet i Salt Lake City i 1898. Et år senere blev han kaldet på mission til Storbritannien i to år, og han blev trofast støttet af sin hustru. Da han vendte tilbage, vendte de begge tilbage til deres liv sammen og blev velsignet med to døtre. Desværre gik Louie bort under en tredje og svær graviditet.

I sin sorg bad Joseph: »O min Fader i himlen, hjælp mig, det beder jeg dig, at jeg kan leve således, at jeg er værdig til at møde hende i evig herlighed, at være forenet med hende igen for aldrig mere at blive adskilt ... Hjælp mig med at opdrage mine dyrebare børn, så de vil forblive rene og uplettede igennem livet.«⁸

På opfordring af sin far søgte den sørgende far til to i bøn en hustru og mor til sine små børn. Hans retfærdige ønske blev velsignet ved at Ethel Georgina Reynolds kom ind i hans liv. De blev gift i november 1908 i templet i Salt Lake City. Denne vidunderlige kvinde blev mor for Josephs første to døtre, og fødte senere yderligere ni børn.

Ved en bestemt lejlighed lå hans hustrus byrder ham tungt på sinde, mens han var på vej til en stavskonference. Han skrev et brev til hende, hvori han sagde: »Jeg tænker på dig og ville ønske, at jeg konstant kunne være hos dig de næste par uger for at hjælpe med at tage mig af dig. Jeg vil hjælpe dig alt det, jeg kan, og håber, at du vil være i stand til at *mærke* det. Bed børnene om at være venlige imod dig og

mod hinanden.«⁹ Han udtrykte derefter sit hjertes dybeste følelser for hende i form af et digt, der senere blev en af vore salmer, »Synes vejen dig lang?« (nr. 73 i *Sange*).

Desværre gik Ethel bort i 1937. Ved hendes død boede der stadig fem ugifte børn i hjemmet. Ældste Smith følte sig tilskyndet til at finde sig en tredje hustru og ægtefælle. I 1938 blev han og Jessie Evans Smith gift i templet i Salt Lake City.

En, der kendte dem godt, skrev: »Selvom der var en aldersforskel på seksogtyve år og forskelle i deres tempera-

ment, baggrund og uddannelse, så passede Joseph Fielding og Jessie Evans Smith forbløffende godt sammen ... Det, som udlignede det store skel mellem disse to forskellige personligheder, var den ægte kærlighed og respekt, som de havde for hinanden.«¹⁰ (se s. 6-23 i hæftet).

Han søgte at lære ved studium og også ved tro

Joseph Fielding Smith var kendt i Kirken som kyndig i både skriften og evangeliet. I begyndelsen af sin ungdom havde han et uudslukkeligt ønske om at »[stræbe] efter at lære, ja, ved studium og også ved tro« (L&P 88:118). Han havde læst Mormons Bog to gange, inden han var 10 år. Når hans venner savnede ham, kunne de ofte finde ham oppe på høløftet i færd med at læse i skrifterne.¹¹

År senere fortalte han engang en forsamling, at »fra det tidspunkt, hvor jeg lærte at læse, har jeg fået mere glæde og større tilfredsstillelse af at studere skrifterne ... end fra alt andet i hele verden.«¹² (se kapitlerne 10 og 18.)

Ved en bestemt lejlighed komplimenterede præsident Heber J. Grant (1856-1945) præsident Smiths kyndighed ved

Herover: Præsident Smith sammen med sine sønner. Ovenfor til højre: Ældste Smith bydes velkommen af præsident David O. McKay, 1961. Til højre: Præsident Smith sidder på forhøjningen i Tabernaklet i Salt Lake City. Herunder: Præsident Smith stiller sig op for en fotograf til en baseball-kamp, en sport han dyrkede som ung.

i sit ønske om at være tro mod sine pagter og i at opmuntre alle til at favne Jesu Kristi gengivne evangelium, havde han en blid side, som hans familie og bekendte var hurtige til at anerkende. Præsident Spencer W. Kimball (1895-1985) bemærkede: »Vi har mange gange sagt, at eftersom De Tolv skal være dommere i Israel, ville enhver af os glædeligt dømmes af ham, da hans dom vil være venlig, barmhjertig, retfærdig og hellig.«¹⁴

Præsident Smith viste et eksempel på en sådan venlighed til et møde, hvor man drøftede en ulykke, hvor en kirkeejet bil var indblandet. En ældre mand, der kørte en ladvogn med grøntsager og som ikke havde nogen forsikring, havde forårsaget ulykken. Efter en del drøftelse blev det anbefalet, at Kirken gik rettens gang med sagen. Præsident Smith gav imidlertid udtryk for sin mening: »Ja, det kunne vi godt gøre. Og hvis vi ivrigt forfølger sagen, så kan det måske endda lykkes os at fratage den stakkels mand sin lastbil, og hvordan skal han så tjene til føden?« Komiteen trak anbefalingen tilbage og lod sagen ligge.¹⁵

Jeg erfarede den kærlighed, som andre havde til ham, da jeg henvendte mig til præsident Harold B. Lee (1899-1973) på kirkegården i Salt Lake City efter indvielsen af præsident Smiths grav. Jeg sagde til ham: »Præsident Lee, som medlem af familien ønsker jeg at fortælle dig, hvor meget jeg påskønner den venlighed, du viste min bedstefar.« Som svar så han mig

at sige: »Jeg anser dig for at være den mest kyndige mand i skrifterne af alle generalautoriteterne, vi har i Kirken.«¹³

Hans tørst efter at lære betød ikke, at han ikke tog del i sport eller lege som dreng eller endda som voksen. Han holdt af at spille baseball og lege mange af de andre lege, som de unge, der voksede op i landbrugssamfund, legede. Som voksen blev han en ivrig håndboldspiller og tog regelmæssigt del i sine egne børns sportsaktiviteter. Han tog også del i sportsaktiviteterne ved familiesammenkomster. Jeg kan tydeligt huske en softballkamp, hvor min bedstefar slog til bolden, så den ramte en onkels kamera, da han var ved at tage billeder fra venstre banehalvdel.

Troens forsvarer

Selv før sit kald som apostel var Joseph Fielding Smith kendt som troens forsvarer, hvilket af og til fik nogle til at antage, at han var en streng mand. Selvom han var kompromisløs

i øjnene og sagde kærligt: »Jeg elskede den mand!«

En oprigtig og trofast tjener

Præsident Smiths tjenestegering var kendetegnet ved lydighed mod skrifternes formaning om at forkynde omvendelse (se fx L&P 6:9; 11:9). Han sagde: »Efter tilskyndelse fra Herrens ånd på mine rejser til Zions stave, har det været min mission at sige til dette folk, at *nu* er tiden til omvendelse, og til at kalde alle sidste dages hellige til at huske deres pagter ... opfordre dem til at være *oprigtige og trofaste* i alle ting.«¹⁶ (Se kapitel 5).

I løbet af sine næsten 96 år bad præsident Smith til, at han måtte forblive oprigtig og trofast og holde ud til enden. Præsident Boyd K. Packer, nuværende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, gjorde følgende iagttagelse: »Selv da han var over 90 år, bad han til, at han ville holde sine pagter og forpligtelser og holde ud til enden.«¹⁷

For præsident Smith, var »oprigtig og trofast« mere end en ofte gentaget vending. Det var et dybtfølt, udtrykt håb, han havde for alle mennesker – for Kirkens medlemmer, der havde indgået pagter og for alle børn af vor Fader i himlen. »Vi må først og fremmest stå for ...« bønfuldt præsident Smith, »Guds rige og hans retfærdighed. Lad os altid være oprigtige og trofaste, med et ønske om at holde Herrens befalinger og ære ham og huske de pagter, vi har indgået med

ham. Dette er min bøn på vegne af hele Israel.«¹⁸ (Se kapitlerne 19-22).

Når du inderligt grunder over hans inspirerede lærdomme, vil dit vidnesbyrd blive styrket, og du vil blive velsignet med en større forståelse af Jesu Kristi evangeliums rene og enkle sandheder. Dette studiekursus vil øge dit ønske om at leve »oprigtigt og trofast«. ■

Note: Forfatterens mor, Naomi Smith Brewster, blev født det år, hvor Joseph Fielding Smith blev kaldet til De Tolv Apostles Kvorum. Hun er andet barn af Ethel Georgina Smith, som præsident Smith giftede sig med efter sin første hustrus død.

NOTER

1. *Kirkens præidenters lærdomme: Joseph Fielding Smith*, 2013, s. 16.
2. Joseph Fielding Smith jun. og John J. Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, 1972, s. 176.
3. *Lærdomme: Joseph Fielding Smith*, s. 1; se også Bruce R. McConkie, »Joseph Fielding Smith: Apostle, Prophet, Father in Israel«, *Ensign*, aug. 1972, s. 29.
4. Se Bruce R. McConkie, »Joseph Fielding Smith«, s. 29.
5. Joseph Fielding Smith, citeret i Smith og Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 49.
6. Citeret i Smith og Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. vii.
7. *Lærdomme: Joseph Fielding Smith*, s. 75.
8. *Lærdomme: Joseph Fielding Smith*, s. 271.
9. Joseph Fielding Smith, citeret i Smith og Stewart, *The Life of Joseph Fielding Smith*, s. 188-189.
10. *Lærdomme: Joseph Fielding Smith*, s. 22, 23.
11. Se *Lærdomme: Joseph Fielding Smith*, s. 4.
12. *Lærdomme: Joseph Fielding Smith*, s. 4.
13. Heber J. Grant, i Francis M. Gibbons, *Joseph Fielding Smith: Gospel Scholar, Prophet of God*, 1992, s. 290.
14. Spencer W. Kimball, i Bruce R. McConkie, »Joseph Fielding Smith«, *Ensign*, aug. 1972, s. 28.
15. Se Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower*, 1995, s. 176.
16. Joseph Fielding Smith, i Conference Report, okt., 1919, s. 88; fremhævelse tilføjet.
17. Boyd K. Packer, »Covenants«, *Ensign*, nov. 1990, s. 84.
18. Joseph Fielding Smith, i Conference Report, okt. 1912, s. 124-125.

STUDIEKURSUS 2014

I år vil søstre i Hjælpeforeningen og brødre i Det Melkisedekske Præstedømme studere *Kirkens præidenters lærdomme: Joseph Fielding Smith*. Dette hæfte skal sikre, at præsident Smiths inspirerede lærdomme bevares for nulevende og fremtidige generationer. Kirkens medlemstal var nemlig kun på lidt over 3 millioner, da han døde i 1972. Få, der lever nu, vil personligt huske præsident Smiths eksemplariske liv, men alle kan blive opløftede og inspirerede gennem kraften i hans lærdomme.

Når du bønsumt studerer og grunder over præsident Smiths lærdomme, vil du kunne se, hvordan Herren brugte ham som talsmand til tydeligt at undervise i principper, der, når de anvendes, bringer umådelige velsigner. I vil studere emner så som:

- Vores forhold til vor Fader i himlen og vor Frelser
- Helligåndens indflydelse i vores liv
- Profeten Joseph Smiths mission
- Tempelpagternes vigtighed
- Hvordan man er i verden, men ikke af verden
- Sådan forbereder man sig på Jesu Kristi andet komme ved at være oprigtig og trofast

Manualen er tilgængelig online på LDS.org og til bærbare enheder på mobile.lds.org.

MÅ JEG LÆSE DEN BOG?

For ca. 50 år siden gik min missionærkammerat og jeg og bankede på døre i nærheden af Córdoba Universitet i Argentina, da en ung mand inviterede os indenfor i sin lejlighed. Det blev hurtigt tydeligt, at han og hans bofæller kun havde inviteret os indenfor for at diskutere Guds eksistens.

Vi havde ikke lyst til at diskutere, så i stedet aftalte vi at mødes senere, hvor vi kunne tale om vores budskab i en stemning, der bidrog til læring. Da vi mødtes igen, forklarede den unge mand, hvorfor han troede på, at der ikke fandtes en Gud. Han sagde, at mennesket havde opfundet Gud på grund af menneskets behov for at tro på noget større, noget overnaturligt.

Da det blev vores tur, spurgte jeg: »Hvordan ved du, at USA findes?« Jeg vidnede om dets eksistens og spurgte,

om der var andre beviser på, at det fandtes. Han sagde, at han havde læst om det i bøger og aviser. Jeg spurgte så, om han troede på mit vidnesbyrd og på det, han havde læst. Han svarede, at det gjorde han bestemt.

»Så vi kan ikke benægte vidnesbyrdene fra dem, der, som jeg, er fra USA,« sagde jeg. »Ej heller kan vi benægte vidnesbyrdene fra dem, der har skrevet om det.« Den unge mand var enig.

Jeg spurgte så: »Ud fra disse præmisser, kan vi så benægte vidnesbyrdene fra dem, der har set Gud og skrevet om deres oplevelse?« Jeg viste ham Bibelen og fortalte ham, at den indeholdt vidnesbyrd fra mænd og kvinder, der havde set og talt med Gud og Jesus Kristus. Jeg spurgte, om vi kunne benægte vidnesbyrdene fra Bibelen, og tøvende svarede han nej.

Derpå spurgte jeg: »Hvad ville du

tænke om en bog, der er skrevet af andre end dem fra Bibelen, som så den samme Gud, som Bibelens forfattere?« Han svarede, at en sådan bog ikke fandtes.

Vi viste ham Mormons Bog og underviste ham om dets formål. Vi vidnede, at den var sand, og at Gud stadig kommunikerer gennem levende profeter den dag i dag.

Den unge mand sagde overrasket: »Jeg har kunnet modsige alle prædikanter fra andre kirker. I har noget, som jeg aldrig har hørt om før. Må jeg læse den bog?« Vi gav ham bogen og vidnede om den kærlighed, som Gud har til sine børn.

Vi kunne ikke mødes med denne unge mand igen, inden han vendte hjem til Bolivia, fordi semestret var ved at være forbi. Jeg bad dog til, at han ville læse bogen og modtage et vidnesbyrd.

I 2002 blev jeg kaldet til at tjene som præsidet for en spansk-talende gren på missionærskolen i Provo. En søndag fortalte jeg den ovenstående beretning til missionærerne. Bagefter fortalte en missionær fra Bolivia mig, at han havde hørt en ældre mand i sin stav berette sin omvendelseshistorie – den samme beretning, jeg lige havde fortalt.

Tårene vældede frem. Efter 40 år modtog jeg et svar på mine bønner om den unge mand fra Bolivia. Han havde lært om Guds eksistens og om hans store plan for lykke. Jeg ved, at vi en dag skal mødes igen, og jeg vil fryde mig med ham i evangeliet. ■

Neil R. Cardon, Utah, USA

Vi gav den unge mand en Mormons Bog og vidnede om den kærlighed, som Gud har til sine børn.

MAMÁ SEFIS REJSE TIL TEMPLET

En dag, hvor jeg sad på missionskontoret i Mexico tilbage i 1940'erne, kom der en søster fra den lille by Ozumba, der ligger for foden af Popocatepetl, en aktiv vulkan, der ligger ca. 70 km sydøst for Mexico City. Vi kendte hende alle. Hendes navn var Mamá Sefi.

Fuldtidsmissionærerne boede i hendes lille hjem, der var bygget af soltørrede mursten, hvor hun havde holdt et værelse kun til dem. Mamá Sefi, der ikke var mere end 1,5 m høj, tjente sine penge ved at sælge frugt på markedspladsen i de forskellige byer, der lå omkring Ozumba. Hver eneste by havde forskellige markedsdage, og hun tog til hvert eneste marked for at sælge sine frugter.

Den dag kom hun ind på missionskontoret med en stor melpose. Den var fyldt med *tostones*, halv-peso sølvmønter, som hun havde sparet op igennem årene. Nogle af mønterne stammede fra Porfirio Díaz' dage, som styrede Mexico fra 1884-1911. Mamá Sefi var rejst med bus fra Ozumba til missionshjemmet med sin pengepose. Hun fortalte præsident Arwell L. Pierce, at hun havde sparet op i mange år, så hun kunne rejse til templet i Salt Lake City og modtage sin begavelse.

Hun fik tilladelse til at rejse udenlands, en missionær lånte hende sin kuffert, og vi fulgte hende til toget. Præsident Pierce ringede til en person i El Paso i Texas, som kunne møde Mamá Sefi ved toget ved den amerikanske grænse og følge hende til bussen mod Salt Lake City. Medlemmer

i den spanske gren i Salt Lake City skulle møde hende ved bussen og tage sig af hendes logi og hjælpe hende i templet.

Et par uger senere vendte Mamá Sefi tilbage til Mexico City og derpå hjem til Ozumba. Hun havde klaret den lange rejse i sikkerhed. Hun begyndte igen at sælge frugt på markedspladserne.

Mamá Sefi talte ikke engelsk, så vi spurgte hende, hvordan hun havde kunnet bestille mad under busturen fra El Paso til Salt Lake City—en tur,

der varede flere dage. Hun fortalte, at der var nogen, der havde lært hende at sige »æbletærte« på engelsk, så hver eneste gang bussen gjorde ophold til måltider, bestilte hun æbletærte.

Fordi det var de eneste ord, hun kendte på engelsk, levede hun af æbletærte under hele busturen – både ud og hjem. Men det havde Mamá Sefi ikke noget imod. I stedet vendte hun taknemlig og strålende tilbage fra sin oplevelse i templet. ■

Betty Ventura, Utah, USA

Mamá Sefi rejste omkring 70 km til missionshjemmet med bus med sin pengepose.

GÅ OVER OG REPARÉR HANS STEREOANLÆG

Vores nabo var præst for de unge i den lokale kirke, og de unge fra hans kirke besøgte ham ofte. Det var ikke et usædvanligt syn at se flere biler, der holdt parkerede foran hans hus, både dag og nat.

Nogle af disse teenagere spillede konstant høj musik på deres stereoanlæg i bilen. Vi kunne høre dem et godt stykke nede ad vejen, og efterhånden som de nærmede sig, vibrerede vinduerne i vores hus. Jeg blev ofte vækket af den høje musik midt om natten. Min irritation gnavede i mig, og jeg begyndte at betragte disse teenagere som mine fjender.

En dag, mens jeg stod og rev blade sammen, hørte jeg musik fra et stereoanlæg, der brølede flere gader væk. Lyden kom tættere på og blev

højere. Da føreren kørte rundt om hjørnet og var på vej mod naboens hus, var jeg vred og bad til, at vor himmelske Fader ville ødelægge stereoanlægget.

Min desperate bøn blev vendt til lovprisning og taknemlighed, da stereoanlægget pludselig tav, idet han standsede foran huset. Jeg havde før repareret stereoanlæg i biler og kunne ud fra lyden høre, at det ikke var fordi, at den var blevet slukket – den var gået død.

Den unge mand var sur over, at hans stereoanlæg ikke virkede, og hans venner samledes omkring ham for at trøste ham. Jeg, derimod, følte en behagelig tilfredshed ved at være vidne til det, jeg troede var Guds hånd, der ramte stereoanlægget.

Jeg følte en behagelig tilfredshed ved at være vidne til det, jeg troede var Guds hånd, der ramte stereoanlægget.

Men mens jeg stod og så på, indså jeg, at jeg så på en yngre version af mig selv, som jeg havde opført mig for mange år siden. Jeg blev blød om hjertet, og jeg begyndte at indse, at denne dreng måske slet ikke var min fjende alligevel. Så hviskede Ånden: »Gå over og reparér hans stereoanlæg.«

Jeg blev overrasket over tilskyndelsen og forsøgte at slå den hen. Hvorfor skulle jeg reparere noget, der var med til at forværre mit liv? Men tilskyndelsen kom igen, og jeg fulgte den.

Efter at have tilbudt min hjælp, så jeg straks årsagen til problemet. Det var hurtig ordnet. Snart begyndte stereoanlægget at spille igen, ligeså højt som før.

Den unge mand udtrykte sin taknemlighed og spurgte, om der var noget, han kunne gøre for mig. Jeg fortalte ham, at jeg stod tidligt op for at komme på arbejde, så hvis han kunne skrue ned for musikken om aftenen, ville jeg virkelig påskønne det. Han smilede og forsikrede mig om, at det ville han gøre.

Ikke alene skruede han ned for musikken om aftenen, men han blev også min personlige stereo-betjent, der også fik sine venner til at skrue ned for deres musik. Fra da af havde vi ingen problemer med høj musik efter mørkets frembrud.

Vor himmelske Fader hørte og besvarede virkelig min bøn. Hans løsning gav fred og ro og en værdifuld lektie om at følge Ånden samt en bedre forståelse af, hvad det betyder at »[elske] sine fjender« (Luk 6:27). ■

Kent A. Russell, Florida, USA

HEJ, LILLE LAM

Min mand og jeg hjalp vores datter og hendes to sønner i lufthavnen, hvor de var i færd med at forberede sig på deres flyvetur hjem. Vi hjalp vores datter, mens hun jonglerede med bagage, finde pas og holde styr på en energisk 3-årig. Tommy, vores 1-årige barnebarn, sov tungt i sin klapvogn, da han pludselig vågnede. Han gik lidt i panik, da han kæmpede med at forstå al den larm, det skarpe lys og generelle kaos.

Jeg så hans ansigtsudtryk og vidste, hvad der skulle til at ske, så jeg kaldte på min datter. Hun knælede ned og tog Tommys ansigt i sine hænder, mødte hans blik og sagde kærligt: »Hej, lille lam.«

På et øjeblik blev hans rynkede bryn, nedadvendte mund og anspændte skuldre helt afslappede, som om hele hans krop sukkede af lettelse. Han gav et lille smil, inden han igen lukkede sine tunge øjenlåg. Hans frygt blev erstattet med en beroligende forsikring og ro, der synes at indsvøbe ham. Det var en lille, men mægtig manifestation af den tillid, som Tommy havde til sin mor. Hendes velkendte berøring, stemme og nærhed trøstede ham.

Som Tommy, har vi alle følt os bange, usikre og overvældede. Det er en trøst at vide, at Jesus Kristus, den gode hyrde, kalder på os. Han kender sin flok, og vi kan stole fuldstændigt på ham. Han sagde kærligt: »Fred efterlader jeg jer, min fred giver jeg jer ...

Jeres hjerte må ikke forfærdes og ikke være modløst!« (Joh 14:27).

Jeg ved, at vi i usikre tider kan modtage trøst og forsikring, når vi i tro og med tillid vender os til den gode hyrde. Når jeg velsignes med trøst midt i kaos, holder jeg af at

genkalde det øjeblik i lufthavnen med min datter og mit barnebarn. Som Tommy sukker jeg af lettelse, når mine byrder løftes. I de stunder føler jeg en personlig »Hej, lille lam« fra min hyrde. ■

Colleen Solomon, Ontario, Canada

Vores 1-årige barnebarn gik lidt i panik, da han kæmpede med at forstå al den larm, det skarpe lys og generelle kaos i lufthavnen.

Udhold dem **vel**

Ældste J. Christopher Lansing

Områdehalvfjerdser i Det Nordøstlige
Område i Nordamerika

Frelsesplanen er en vidunderlig plan, og en del af planen omfatter overvindelse af hindringer, der sommetider kommer i vejen og holder os fra at opnå vore håb og drømme. Alle møder vi kriser i løbet af vores tid på jorden. Nogle er små og andre store.

En lille krise kan være at løbe tør for benzin på en trafikeret vej. En stor krise kan være tabet af en kær, en invaliderende ulykke eller en familie-tragedie. Nogle kriser påfører vi os selv igennem ulydighed over for Guds eller menneskets love. Nogle kommer til os, uden vi selv er skyld i dem. Jeg går ud fra, at de fleste af os har oplevet det, der kan betegnes som livets »ubehagelige begivenheder«. Alle, der nogensinde har spillet en sport, hvor der er en bold involveret, kender alt til ubehagelige begivenheder. De er en del af kampen. Hverken deres størrelse eller hyppighed er forudsigelige.

En god spiller anerkender, at ubehagelige begivenheder er en del af livet, og forsøger at leve et liv med tro

Vi bør ikke forvente, at Herren fjerner vore udfordringer, blot fordi vi lover ham, at vi altid vil være trofaste, hvis han gør det. I stedet skal vi udholde dem vel, så vil vi blive velsignet.

og mod. For at forblive tro mod vores ønske om at bo med vor himmelske Fader igen, må vi finde en måde at arbejde os igennem hindringer og opdage det, der er vigtigt i livet.

Bare svøm videre

Da vores eneste datter, Lindsay, var lille, kunne hun og jeg godt lide at se film sammen. En film, vi især godt kunne lide og ofte så sammen, var tegnefilmen *Find Nemo*. I filmen bliver Nemo fanget af en dykker og ender i et akvarium på en tandlægeklinik. Nemos far, Marlin, er fast besluttet på at finde ham. Under sin rejse møder Marlin en fisk ved navn Dory. De støder på den ene hindring efter den anden i deres forsøg på at finde Nemo. Uanset om hindringen er stor eller lille, er Dorys budskab til Marlin altid det samme: »Bare svøm videre.«

Flere år senere tjente Lindsay på mission i Santiago i Chile. Missioner er hårde. Der er mange skuffelser. Hver uge afsluttede jeg min mail med: »Bare svøm videre. Kærlig hilsen, far.«

Da Lindsay ventede sit andet barn, fandt hun ud af, at det ufødte barn havde et hul i hjertet, og at han havde Downs syndrom. Da jeg skrev til hende under den svære tid, afsluttede jeg mine mail med: »Bare svøm videre.«

Vi møder alle hindringer i livet, men for at komme igennem dem og nå hen, hvor vi gerne vil være, må vi bare blive ved med at svømme.

Et af mine yndlingspassager i skriften er afsnit 121 i Lære og Pagter. Det er en vidunderlig passage, hvor profeten Joseph Smith begynder i dyb fortvivelse og løfter sig til celestiale højder. Dette afsnit og afsnit 122 og 123 kommer fra et brev, som Joseph skrev til Kirken. For bedre at forstå disse store åbenbaringer, bør vi sætte dem i rette kontekst.

Joseph og nogle få af hans tilhængere var fanger i Liberty-fængslet i Missouri fra december 1838 til april 1839. Der var ikke varme i fængslet, og maden kunne knap nok spises. De sad på et jordgulv i fangehullet med et loft så lavt, at de ikke kunne stå oprejst. I mellemtiden var de hellige blevet drevet fra deres hjem. Midt i dette kaos udstedte guvernør Lilburn W. Boggs sin skændige udryddelsesordre.

Joseph spurgte: »O Gud, hvor er du? Og hvor er paulunet, som dækker dit skjul?« (L&P 121:1). Dette er selv samme Joseph Smith, som havde himmelske besøg fra Gud Faderen; Jesus Kristus; Moroni, Johannes Døber; Peter, Jakob og Johannes, og

andre. Kort tid efter sine spørgsmål i de første vers, giver Joseph udtryk for sin frustration:

»Lad din vrede blive optændt mod vore fjender, og skaf os i dit hjertes raseri hævn for uretten mod os med dit sværd.

Husk på dine lidende hellige, o vor Gud, så skal dine tjenere fryde sig over dit navn for evigt« (vers 5-6).

Herren besvarer Josephs udgyldelse med ordene: »Min søn, lad der være fred i din sjæl, din modgang og dine trængsler skal kun vare et øjeblik« (vers 7).

Så underviser han Joseph i et vidunderligt princip: »... hvis du udholder dem vel, [så skal Gud] ophøje dig i det høje; du skal sejre over alle dine fjender« (vers 8).

Budskabet er tydeligt og kortfattet. Vi bør ikke forvente, at Herren fjerner vore udfordringer, blot fordi vi lover ham, at vi altid vil være trofaste, hvis han gør det. I stedet skal vi udholde dem vel, så vil vi blive velsignet. Det er en vidunderlig lektie for os alle.

Der kommer yderligere instruks i vers 10, hvor Herren fortæller Joseph: »Du er endnu ikke som Job, dine venner går ikke i rette med dig, ej heller beskylder de dig for overtrædelse, sådan som de gjorde med Job.« Til trods for, hvor meget Job led, så lærer vi: »Menneskesønnen er steget ned under dem alle. Er du større end han?« (L&P 122:8).

Afsnit 122 komplementerer afsnit 121. Jeg kalder det *hvis*-afsnittet.

Ordet *hvis* optræder 15 gange. Fx lyder vers fem: »*Hvis* du bliver bedt om at gennemgå modgang; *hvis* du er i fare blandt falske brødre, *hvis* du er i fare blandt røvere, *hvis* du er i fare til lands og til vands« (L&P 122:5; fremhævelse tilføjet).

Hvis vi erstatter disse udfordringer med de udfordringer, vi møder i den nutidige verden, så kan vi måske lære noget, *hvis* jeg fx oplever et dødsfald i min familie, eller *hvis* min kæreste slår op med mig, eller *hvis* jeg har økonomiske byrder, eller *hvis* jeg var klogere.

Herren siger efter alle disse *hvis'er*: »Da skal du vide, min søn, at alt dette skal give dig erfaring og skal være til gavn for dig« (vers 7). Med andre ord, de udfordringer, vi får i livet, er i sidste instans til hjælp og er endda vigtige.

»Lad os derfor, inderligt elskede brødre,« skriver profeten »med glæde gøre alt, hvad der står i vor magt, og måtte vi da med største vished være stille for at se Guds frelse, og så hans arm kan blive åbenbaret« (L&P 123:17).

Livet er fyldt med hindringer, hvoraf nogle synes uovervindelige. Vi må udholde dem med glæde og trofasthed. Ved at gøre det, vil vi i sidste instans kunne vende tilbage og bo med Gud for evigt.

Frelserens eksempel

Frelserens liv er det største eksempel, vi har på udholdenhed. Forsoningen krævede, at han steg

ned under alle ting og tilbød sit fuldkomne liv på vores vegne. Da han steg ned under alle ting, led han al livets modgang og synder, »hvilken lidelse fik mig, selv Gud, den største af alle, til at skælve af smerte og til at bløde fra hver pore og til at lide på både legeme og ånd« (L&P 19:18).

Jesus vidste, hvad der blev krævet af ham, og han sagde på meget menneskeligt forståelig måde: »Min fader, hvis det er muligt, så lad dette bæger gå mig forbi. Dog, ikke som jeg vil, men som du vil« (Matt 26:39). Ikke desto mindre var han villig til at gøre sin Faders vilje og udholde alle ting.

Det, vi bliver, gør hele forskellen

Det firma, jeg ejer i dag, blev grundlagt af min far for næsten 60 år

siden. Han døde i 1980 og lod mig overtage roret i firmaet, da jeg kun var 30 år.

I de første år opstod der situationer, der krævede, at jeg tog beslutninger, der ville påvirke fremtiden for vores skrøbelige firma. Jeg arbejdede hårdt på at handle, som min far ville have handlet, og jeg brugte meget tid på mine knæ i forsøget på at finde ud af, hvad jeg skulle gøre. I alle de beslutninger følte jeg aldrig en beroligende indflydelse eller nogen anden form for vejledning. I sidste instans gjorde jeg det, som jeg syntes var bedst og fortsatte arbejdet. Men jeg var skuffet over, at jeg ikke havde været i stand til at få nogen bekræftelse på mine handlinger.

En nat kom min far til mig i en drøm. Jeg begyndte at skælde ham ud, fordi han ikke havde hjulpet mig

i mine beslutninger. Han sagde, at han var klar over min situation, men han havde travlt der, hvor han var, og hans tidligere firma var ikke så vigtigt. »Chris, vi bekymrer os ikke så meget om firmaet heroppe,« sagde han. »Det vi bekymrer os rigtig meget om, er det, du bliver i kraft af dit firma.«

Det var en vigtig lektie, som jeg håber, jeg aldrig glemmer. Det vi får i løbet af livet er ubetydeligt, men det, vi bliver i livet, gør hele forskellen.

Sommetider glemmer vi, at vi i forudtilværelsen kæmpede med Frelseren for at forsvare Faderens plan om handlefrihed. Og vi vandt! Lucifer og hans tilhængere blev udvist, og vi fik muligheden for at opleve det liv, vi kæmpede for. Faderens plan omfattede forsoningen. Det er vores opgave at møde vore udfordringer og udholde dem vel. Når vi gør det, har forsoningen betydning i vores liv, og vi opfylder Herrens gerning og herlighed: »At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39).

Jeg bærer vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus. Han er verdens Frelser. Han er fredsfyrsten og vores fortaler over for Faderen. Jeg bærer vidnesbyrd om, at Faderen kender os ved navn, elsker os trods vore ufuldkomnheder og vil forberede en bolig til os, hvis vi er trofaste og holder ud til enden. ■

Fra talen »That's life«, der blev holdt på BYU-Hawaii den 30. okt. 2012. Hvis du vil læse hele den engelske tekst, så gå ind på devotional.byuh.edu/archive.

For at forblive trofaste mod vores ønske om at bo med vor himmelske Fader igen, må vi finde en måde til at arbejde os igennem hindringer på og opdage det, der er vigtigt i livet.

**Præsident
Henry B. Eyring**
Førsterådgiver
i Det Første
Præsidentskab

FORBERED *gaver* TIL JERES KOMMENDE FAMILIE

*Begynd året med at
udvikle nogle gaver -
store gaver - til jeres
kommende familie.*

Jeg har altid drømt om at være fantastisk til at give gaver. Jeg forestillede mig mennesker, der åbnede mine gaver, og som med glædestårer og smil viste, at det var det at give, og ikke blot gaven i sig selv, som rørte deres hjerte. I har måske også den drøm. Mange af jer er sandsynligvis eksperter i at give gaver.

Der er noget, I kan gøre i år, der ville kunne hjælpe jer med at blive bedre til at give gaver. Faktisk har I som studerende nogle særlige muligheder. I kan begynde at lægge nogle gaver – store gaver – til side til jeres kommende familie. Lad mig fortælle jer om dem.

Lav jeres skoleopgaver

I kunne begynde på jeres værelse i dag. Ligger der en skoleopgave i bunkerne, der ikke er blevet færdig endnu? (Jeg går ud fra, at der er bunker derinde; jeg tror, jeg ved, hvordan jeres værelser ser ud). Måske er den allerede skrevet og ser ud til at være klar til aflevering. Så hvorfor beskæftige sig mere med den? Svaret på det spørgsmål lærte jeg engang, hvor jeg underviste på Ricks College (nu BYU-Idaho) i en religionstime. Jeg underviste ud fra afsnit 25 i Lære og Pagter. I det afsnit bliver Emma fortalt, at hun skal anvende sin tid på »at skrive og på at lære meget« (vers 8). På tredje række sad der en lyshåret pige, som rynkede på brynene, da jeg tilskyndede

klassen til at være flittige i at udvikle skrivekundskaber. Hun rakte hånden i vejret og sagde: »Det synes jeg ikke lyder rimeligt. Det eneste jeg nogensinde kommer til at skrive, er breve til mine børn.« Det fik latteren frem i klassen. Jeg kunne forestille mig et hav af børn omkring hende, og jeg kunne endda forestille mig de breve, hun ville skrive, bare ved at se på hende. Måske var det ikke vigtigt for hende at skrive seriøst.

Så rejste en ung mand sig op fra en af de bagerste rækker. Han havde sagt meget lidt under det semester; jeg er ikke engang sikker på, at han havde sagt noget før da. Han var ældre end de andre elever, og han var genert. Han bad om lov til at tale. Han fortalte med stille stemme, at han have været soldat i Vietnam. På en dag, som han syntes havde været begivenhedsløs, havde han efterladt sit gevær og var gået tværs over deres befæstede område for at hente post. Idet han fik et brev i hånden, hørte han signalhornet, mortérgranater og skud, der kom fra fjenden, som kom myldrende. Han kæmpede sig tilbage

til sit gevær ved at bruge sine hænder som våben. Sammen med de overlevende, jog han fjenden ud. Så satte han sig ned blandt de overlevende og blandt nogle af de døde og åbnede sit brev. Det var fra hans mor. Hun skrev, at hun havde haft en åndelig oplevelse, der forsikrede hende om, at han ville overleve og komme hjem, hvis han var retskaffen. I min klasse sagde den unge mand stille: »Det brev var skrifterne for mig. Jeg gemte det.« Og så satte han sig ned.

I får måske også børn en dag, måske en søn. Kan I se hans ansigt for jer? Kan I se ham et sted i fremtiden i stor fare? Kan I føle den frygt, han føler i hjertet? Berører det jer? Vil I gerne have noget at give? Hvilket offer vil det kræve at skrive det brev, I så hjertens gerne vil sende? Begynd at øve jer på det her i eftermiddag. Gå hjem på jeres værelse og skriv og læs og skriv opgaven om og om igen. Det vil ikke virke som et offer, hvis I forestiller jer denne dreng mærker, hvordan han har det og tænker på de breve, som han en dag vil få brug for.

Matematiske udfordringer

Der er måske nogle af jer, der har en anden opgave, der venter. Det kunne måske i stedet være en matematikopgave med en skjult problemstilling. Lad mig fortælle jer om en dag i jeres fremtid. I vil få en teenagesøn eller -datter, som vil sige: »Jeg hader at gå i skole.« Efter at have lyttet omhyggeligt, finder I ud af, at det ikke er skolen eller matematik, som han eller hun hader – det er følelsen af at fejle.

I vil genkende disse følelser, og I vil gerne have noget af give af. Så I åbner bogen og siger: »Lad os sammen se på problemstillingerne.« Tænk på det chok, I får, når I ser at den samme robåd stadig er på vej ned af floden i to timer og tilbage igen på fem timer, og spørgsmålene handler om, hvor hurtig strømmen er, og hvor langt robåden er nået. I tænker måske: »Mine børn vil få det bedre, når jeg viser dem, at jeg heller ikke kan finde ud af matematik.« Lad mig give jer et råd: Det vil de se som en ringe gave.

Der er en bedre gave, men den vil kræve en indsats nu. Da min far var

dreng, må han have tacklet opgaven med robåden og mange lignende. Det var del af den udrustning, han havde brug for, for at blive en videnskabsmand, der kom til at gøre en forskel i fysikkens verden. Men han gjorde også en forskel for mig. Vores stue så ikke så elegant ud, som visse andres. Den havde én slags møbler – stole – og én vægdekoration – en grøn tavle. Jeg var kommet i den alder, som jeres barn også vil komme i. Jeg overvejede ikke, om jeg mon kunne løse den matematiske problemstilling; det havde jeg allerede bevist over for mig selv, at jeg ikke kunne. Og nogle af mine lærere var overbevist om det samme.

Men min far var ikke tilfreds. Han mente, at jeg kunne. Så vi skiftedes til at stå oppe ved tavlen. Jeg kan ikke huske de gaver, som min far pakkede ind og gav mig. Men jeg kan huske tavlen og hans stille stemme. Hans undervisning fordrede mere end en viden om, hvad jeg havde brug for, og omsorg. Den krævede mere end at være villig til at give af sin tid, kostbar som den var. Den kostede tid, som han havde brugt tidligere, da han

havde samme muligheder, som I har nu. Fordi han havde brugt tiden godt dengang, fik han og jeg tiden ved tavlen, og han kunne hjælpe mig.

Og fordi han gav mig den, har jeg en dreng, som et år lod mig sætte mig ned sammen med ham. Sammen tog vi samme tur. Og hans lærer skrev »stor forbedring« i hans karakterbog. Men jeg skal fortælle jer, hvad der blev mest afstivet: En god drengs selvfølelse.

Intet jeg kunne have lagt under juletræet til Stuart, ville have haft halvt så stor chance for at blive et familiearvestykke, som hans stolthed over fuldførelse blev det.

Lær kunst og musik

Der sidder måske nogle kunststuderende (eller musikstuderende?) og smiler. De tænker: »Han kan ikke overbevise mig om, at der ligger en gave gemt i *mine* udførte opgaver.« Lad mig gøre et forsøg. I sidste uge var jeg med til en begivenhed, hvor vi hyldede en ung mand. Der var et diasshow. Lyset blev dæmpet, og jeg genkendte to stemmer. Den ene tilhørte en kendt sanger, der sang i baggrunden, og den anden, fortællerstemmen, tilhørte den unge mands far.

Hans far må have brugt timer på at forberede diasshowet, på at skrive en bevægende tekst, og så få musikken og teksten koordineret til det rette lydniveau og timing. I vil en dag få en

søn, der hylides med en sådan begivenhed, mens alle hans fætre og kusiner og tanter og onkler ser på. Og af hele jeres hjerte vil I ønske at fortælle ham, hvad han er, og hvad han kan blive. Hvorvidt I kan give den gave afhænger af, om I kan mærke ham nu og bliver rørt og begynder at opbygge de kreative evner, I får brug for. Og det vil betyde mere, end I nu kan forestille jer, det lover jeg.

Omvend jer nu

Der er endnu en gave, som mange af jer gerne ville kunne give, og som kræver en tidlig indsats. Jeg så det begynde engang, da jeg var biskop. Der sad en ung mand over for mig ved mit skrivebord. Han fortalte om de fejl, han havde begået. Og han talte om, hvor meget han ønskede, at de børn, han en dag ville få, måtte få en far, der kunne bruge sit præstedømme, og som de kunne være beseglet til i al evighed. Han sagde,

at han vidste, at omvendelsens pris og smerte ville blive stor. Og så sagde han noget, som jeg ikke vil glemme: "Biskop, jeg er på vej tilbage. Jeg vil gøre det, der kræves. Jeg er på vej tilbage." Han følte sorg. Og han havde tro på Kristus. Og det krævede stadig mange måneders smertefuld indsats.

Og nu er der, et eller andet sted, en familie med en retscaffen præstedømmebærer. De har evige håb og fred på jord. Han vil sikkert give sine familie alle mulige slags gaver, der er indpakket i farvestrålende papir. Men intet vil betyde så meget, som den, han begyndte på for så længe siden på mit kontor, og som han ikke er ophørt med at give. Han kunne mærke behovet hos børnene, han kun havde drømt om, og han gav tidligt alt han kunne. Han ofrede sin stolthed og dovenskab og ligegyldighed. Jeg er sikker på, at det ikke føles som et offer nu.

Han kunne give den gave på grund af en anden gave, der blev givet for meget længe siden. Gud Faderen gav sin Søn, og Jesus Kristus gav os forsoningen, den største af alle gaver og al gavmildhed. Frelseren kunne på en eller anden måde føle al den smerte og al den sorg, der ville tilfalde enhver af os og enhver, der nogensinde ville leve (se Hebr 4:14-16).

Jeg bærer mit vidnesbyrd til jer om, at Jesus gav alt og villigt, til os alle. Og jeg bærer jer mit vidnesbyrd om, at når I tager imod den gave, der blev givet igennem et uendeligt offer, bringer det glæde til giveren (se Luk 15:7).

»I har fået det for intet, giv det for intet« (Matt 10:8). Jeg beder til, at vi frit vil give til andre. Jeg beder til, at vi vil blive berørt af andres følelser, at vi må give uden følelse af tvang eller uden forventning om at få, og at vi må vide, at ofre bliver gjort søde for os, når vi værdsætter den glæde, de bringer en anden. ■

Fra talen »Gifts of Love«, der blev holdt på Brigham Young University den 16. december 1980. Hvis du vil læse hele den engelske tekst, så gå ind på speeches.byu.edu.

GUFS TEMA 2014

»Kom til Kristus, og bliv fuldkommengjort i ham, og fornægt jer selv al gudløshed« (Moro 10:32).

Unge Mænds hovedpræsidentskab

KOM TIL KRISTUS

Unge Mænds hovedpræsidentskab

Unge mænd i Det Aronske Præstedømme, i år vil vores GUF tema inspirere jer til at tænke over jeres forhold til Jesus Kristus, vor Frelser og Forløser, og hvordan I kan blive som ham. Vores tema er »Kom til Kristus, og bliv fuldkommengjort i ham, og fornægt jer selv al gudløshed« (Moroni 10:32).

Det er en hellig indbydelse til at komme Guds Søn nærmere. På grund af hans forsoning kan vi opnå kraften til både at tjene, fornægte os selv alle ugudelige ting i vores liv og føle hans uendelige kærlighed. Når vi gør dette, vil vi finde sand fred og lykke.

Når I handler på indbydelsen til at komme til Kristus, vil I ligeledes komme til at forstå jeres hellige pligt til at »opfordre alle til at komme til Kristus« (L&P 20:59) Jeres hjerte vil blive fyldt med et ønske om at lede andre til ham, så de kan modtage samme velsignelser, som I har modtaget og forsat modtager.

En ung mand, Michael, opfyldte denne pligt ved at hjælpe Jose, der var en skolekammerat.

En dag spurgte Jose ham: »Michael, hvorfor er du altid glad?«

Michael svarede: »Det er fordi jeg tjener.«

»Hvorfor tjener du?«

»Fordi jeg bærer præstedømmet, og fordi det er min pligt,« var svaret.

Unge Pigers hovedpræsidentskab

Jose sagde: »Jeg vil gerne høre mere om det præstedømme.«

Michael inviterede Jose til kirkeaktiviteter og senere til kirkemøderne. Med tiden blev Jose og hans familie undervist af missionærerne og blev døbt. Jose sagde: »Missionering er vores kirkes grundlag. Hvis vi er retfærdige og retskafne i vores daglige gøren, vil dem omkring os lægge mærke til det og spørge ind til det, som jeg gjorde. Michael er et redskab i Guds store plan.«

»Ordene »kom til Kristus« er en indbydelse. Det er den vigtigste indbydelse, som man nogensinde kan give et andet menneske. Det er den vigtigste indbydelse, som nogen kan tage imod.«¹

—Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab

Efterhånden som I kommer nærmere Herren, vil I få et ønske om at tjene, præcis som Michael fik. Når I gør dette, vil I finde dette løfte fra præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab sandt: »Når du af hjertet indbyder mennesker til at komme til Kristus, forandres dit hjerte. Du udfører hans værk. Du vil opdage, at han holder sit løfte om at være ét med dig, når du tjener ham. Du kommer til at lære ham at kende. Og med tiden bliver du som han og fuldkommengjort i ham.«²

Det er kernen i dette års tema. ■

NOTER

1. Henry B. Eyring, »Kom til Kristus«, *Liahona*, mar. 2008, s. 49.
2. Henry B. Eyring, »Kom til Kristus«, *Liahona*, mar. 2008, s. 52.

DU ER INDBUDT

Fra Unge Pigers hovedpræsidentskab

Hvem elsker ikke at modtage en indbydelse? Når vi modtager en indbydelse til en fødselsdagsfest eller bryllupsreception, bliver vi glade for at kunne fejre andres betydningsfulde begivenheder sammen med dem. GUFs tema for 2014 indeholder også en glædelig indbydelse af evig betydning: »Kom til Kristus, og bliv fuldkommengjort i ham, og fornægt jer selv al gudløshed« (Moroni 10:32).

Mange indbydelser kræver et svar for at bekræfte, om vi tager imod den eller ej. Har du givet et svar på denne indbydelse i dit liv? At komme til Kristus betyder, at vi holder den hellege pagt, som vi indgik ved dåben. Det betyder, at vi har accepteret Jesus Kristus som vor personlige Frelser og Forløser. Det betyder, at vi anerkender og tror på det, som Alma underviste sin søn Shiblon i: »Der [er ikke] nogen anden vej eller noget andet middel, hvorved mennesket kan blive frelst, end i og ved Kristus« (Alma 38:9). At tage imod denne indbydelse betyder, at vi har forpligtet os til at følge Kristi fuldkomne eksempel ved at leve et dydigt og helliggjort liv og ved at elske og tjene andre.

Denne indbydelse er ikke en enkeltstående begivenhed; det er en proces. Vi indbydes til at følge en sti, der leder os til templet, hvor vi indgår flere pagter med vor Fader i himlen og tager del i ordinancer, der er vigtige for vores ophøjelse. Denne

sti kan omfatte at tjene en mission. Den omfatter tempelægteskab og det at blive retskafne mænd og kvinder i Guds rige. Den omfatter også det at holde ud indtil enden. Indbydelsen lyder: Når vi kommer til Kristus, bliver vi fuldkommengjort i ham. Kristus gør det muligt for os at forblive på pagtens sti igennem tro på ham og igennem omvendelse. Denne fuldkommengørelsesproces kan begynde i dag; Kristi forsoning gør det muligt.

Denne indbydelse beder os fornægte os selv al gudløshed – at skille os ud fra verdens mode, standarder og skikke. Vi opfordres til at »lægge denne verdens ting til side og søge dem, der hører en bedre til« (L&P 25:10). Vi vidner om, at vi ved at acceptere opfordringen om at »komme til Kristus, og blive fuldkommengjort« vil blive ledt til lykke i dette liv og evigt liv i den kommende verden. Du opfordres til at give svar i dag! ■

Moroni 10:32

Dette års GUF tema er en indbydelse fra Moroni til at følge Frelseren.

Bliv fuldkommen-gjort i ham

»Vi behøver ikke blive fortvivlede, hvis vores oprigtige stræben mod fuld-

kommenhed synes så besværlig og endeløs. Fuldkommenheden venter. Den kan først blive fuldstændig efter opstandelsen og kun igennem Herren. Den venter alle, som elsker ham og holder hans bud.«

Ældste Russell M. Nelson, De Tolv Apostles Kvorum, »Fuldkommengørelse venter«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 88.

Elsk Gud

Hvordan kan du vise din himmelske Fader, at du elsker ham? Overvej disse forslag og find selv på flere. Skriv det, du vil gøre, i din dagbog

- Hold befalingerne.
- Elsk og tjen andre.
- Udfør kirkekaldelser.
- Bed oprigtigt.

Ingenlunde

Ingenlunde—overhovedet ikke; på ingen måde.

Kom til Kristus

Skrifterne indeholder mange indbydelse til at komme til Kristus. Slå op på de få eksempler angivet herunder. Hvad lærer disse skriftsteder dig om velsignelserne ved at komme til Frelseren? Kan du finde flere skriftsteder med denne indbydelse?

- Omni 1:26
- Alma 5:34-35
- 3 Ne 12:19-20
- Matt 11:28-30
- Joh 6:35

32 Ja, "kom til Kristus, og blive fuldkommengjort i ham, og fornægt jer selv al gudløshed; og hvis I fornægter jer selv al gudløshed og elsker Gud af al jeres kraft, sind og styrke, da er hans nåde tilstrækkelig for jer, så I ved hans nåde kan blive fuldkomne i Kristus; og hvis I ved Guds "nåde er fuldkomne i Kristus, kan I ingenlunde fornægte Guds kraft.

Nåde

»Ordet *nåde*, henviser, som det bliver brugt i skrifterne, hovedsageligt til den guddommelige hjælp og styrke, som vi modtager igennem Herren Jesu Kristi forsoning.«

Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk, 2005, s. 108.

Hans nåde er tilstrækkelig for dig

»Nogle kristne beskylder sidste dages hellige ... for at fornægte Guds

nåde ved at hævde, at de kan udvirke deres egen frelse. Vi besvarer denne beskyldning med ... »For vi arbejder flittigt ... for at formå vore børn ... til at tro på Kristus og til at blive forligt med Gud; for vi ved, at det er ved nåde, at vi bliver frelst, efter alt hvad vi kan gøre. (2 Ne 25:23). Og hvad er »alt hvad vi kan gøre? Det omfatter helt bestemt at vi omvender os (se Alma 24:11) og bliver døbt, holder budene og holder ud til enden.«

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum, »Er du frelst?«, *Liahona*, juli 1998, s. 63-64.

Fuldkommen i Kristus

Fuldkommen, som det er brugt i skrifterne, betyder »fuldendt, fuldstændig og fuldt udviklet; fuldstændig retfærdig. Fuldkommen kan også betyde uden synd eller ondskab. Kun Kristus var fuldkommen. Kristi sande disciple kan blive fuldkomne ved hans nåde og forsoning« (Guide til Skrifterne, »Fuldkommen«, scriptures.lds.org).

KOM TIL KRISTUS

»Kom til Kristus, og bliv fuldkommengjort
i ham, og fornægt jer selv al gudløshed«

(Moroni 10:32).

HVORDAN KAN DET FORANDRE MIG AT KENDE TIL GUDDOMMEN?

*Fem principper om Guddommen, der kan
gøre en forskel i din levevis.*

Lori Fuller

Kirkens Tidsskrifter

Joseph Smith har sagt: »Det er evangeliets første princip med vished at kende Guds karakter.«¹ Det vi ved om Guddommen kan forandre vores levevis, ikke kun i store ting, men også i små hverdagsting. Overvej, hvordan dit kendskab til Guddommen påvirker dit liv, når du læser om disse fem principper.

Guddommen elsker os og ønsker det bedste for os.

Medlemmerne af Guddommen er evige og almægtige, og alligevel bekymrer de sig stadig om vores lykke og velbefindende. Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) vidnede: »De er interesserede i os, og vi er midtpunktet for deres store omsorg. De er der for os alle. Vi kontakter Faderen igennem Sønnen. Han er vores mægler ved Guds trone. Hvor er det vidunderligt, at vi således kan tale til Faderen i Sønnens navn.«²

Fordi Guddommen elsker os og ønsker det bedste for os, har vore valg betydning, især de små ting, vi gør hver dag for at komme den nærmere. Vi har uendeligt potentiale, og Gud bekymrer sig om vores fremgang, selv i små ting.

Vor himmelske Fader har givet os alt.

Vi ved, at vor himmelske Fader har givet os alt, derfor bør vi anerkende hans hånd og være taknemlige. Når vi er taknemlige, handler vi anderledes. Præsident Thomas S. Monson gav dette løfte: »Vi kan opløfte os selv og andre, når vi nægter at forblive i de negative tankers sfære og i vores hjerte udvikler en taknemlig indstilling.«³

Fordi alt det vi har, kommer fra Gud (se Mosi 2:20-21; L&P 59:21), gør vores taknemlighed os mere villige til at dele med andre. Dette omfatter vores tid og talenter og vore materielle velsignelser.

Vor himmelske Fader er barmhjertig.

Guds gerning og herlighed er »at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39). Han ønsker os fremgang, derfor tilbyder han os tilgivelse for de fejl, vi har begået. Hans barmhjertighed giver sågar tilgivelse, når vi begår samme fejl igen. Vor himmelske Fader, Jesus Kristus og Helligånden hjælper os til at ændre os.

Guds barmhjertighed lærer os at være tilgivende. Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Fordi Gud elsker os så meget, må vi også elske og tilgive hinanden.«⁴ Det omfatter også tilgivelse af os selv.

Jesus Kristus led for os.

Gennem forsoningen oplevede Frelseren alle vore smerter og sorger (se Alma 7:11-13). Hvis vi nogensinde har en hård dag og føler, at ingen forstår os, så kan vi vide, at Frelseren *virkelig* forstår. Og når vi har en vidunderlige dag og ønsker at dele det med nogen, så er Frelseren der for os. Han ønsker at tage del i vore glæder, præcis som han tager del i vore smerter.

Helligånden vejleder os.

Jesus Kristus lovede sine apostle, at Talsmanden, eller Helligånden, altid ville være med dem og belære og trøste dem (se Joh 14:16-17, 26-27). Vi kan også have Helligåndsgaven til at vejlede os. Og vi kan stole på, at de svar, som Helligånden giver, vil hjælpe os. Med hans vejledning kan vi altid være i kontakt med Guddommen. Og når vi følger de tilskyndelser, vi modtager, vil vi begynde at lære dem bedre at kende. ■

NOTER

1. Joseph Smith, i *History of the Church*, 6:305.
2. Gordon B. Gordon B. Hinckley, »Jeg tror på disse tre«, *Liahona*, juli 2006, s. 8.
3. Thomas S. Monson, »Taknemlighed – den guddommelige gave«, *Liahona*, nov. 2010, s. 88.
4. Dieter F. Uchtdorf, »De barmhjertige skal møde barmhjertighed«, *Liahona*, maj 2012, s. 76.

DELTAG I SAMTALEN

Ting, at tænke over til søndagen

- Hvornår er du blevet velsignet af vor himmelske Fader, Jesus Kristus eller Helligånden?
- Hvornår har du følt dig tættest på dem?
- Hvad kan du lære om dig selv ved at lære om dem?

Ting, du kunne gøre

- Skriv i din dagbog om, hvordan det at kende Guddommen har ændret dig.
- Fortæl andre om dine følelser i kirken eller på et socialt medie.

Larry M. Gibson
Førsterådgiver
i Unge Mænds
hovedpræsidentskab

Jeg **ERINDRER HAM** *altid*

Måden, hvorpå vi holder sabbatsdagen hellig, er en ydre manifestation af vores pagt om altid at erindre Jesus Kristus.

Jeg mindes, da jeg som 11-årig ærbødigt blev fulgt ind i kirkesalen i vores nye kirkebygning af min biskop, hvor han satte sig med mig foran nadverbordet. Han sagde: »Larry, du vil snart blive ordineret til diakon i Det Aronske Præstedømme. Ved du, hvilken særlig velsignelse og pligt det er?« Han fortalte mig, at jeg ville få det hellige ansvar at handle som Frelseren gjorde, ved at give nadverens hellige symboler til medlemmerne i vores forsamling. Jeg blev overvældet af storheden af det præstedømmekald, som jeg snart skulle modtage.

Min biskop bad mig om at lære de to nadverbønner udenad og tænke over, hvordan de passede i mit liv. Han sagde, at jeg måtte stræbe efter at gøre de ting, som nadverbønnerne beder os hver især om at gøre, hvis jeg skulle kunne handle på vegne af Frelseren og tilbyde nadveren til andre. Da jeg kom hjem, hjalp min far mig med at finde nadverbønnerne i både Lære og Pagter (20:76-79) og

Mormons Bog (Moroni 4; 5). For første gang i mit liv læste jeg dem omhyggeligt. Jeg lyttede opmærksomt, når de blev bedt i kirken. Jeg grundede over ordene, mens brødet blev omdelt, men nadverpagtens fulde virkning blev tydelig, da jeg hørte disse ord i velsignelsen af vandet: »... at de altid erindrer ham.« Jeg spurgte mig selv: »Erindrer jeg ham *altid*? Hvad menes der med *altid*? Hvordan kan jeg altid erindre ham?« Hver gang jeg hører nadverbønnerne, bevæges jeg til at reflektere over samme spørgsmål.

Måden vi holder sabbatsdagen hellig på, er en ydre manifestation af vores pagt med vor himmelske Fader om altid at erindre Jesus Kristus. *Sabbatsdagen bør være grundlaget for vores erindring af ham de næste seks dage i ugen.*

Søndag er en dag, hvor vi sætter tempoet ned, holder pause og erindrer. Vi tager del i vore kirkemøder; reflekterer over vore velsignelser, stærke sider og ufuldkommenheder;

søger tilgivelse; tager del i nadveren; og grunder over Frelserens lidelse for vores skyld. Vi forsøger ikke at blive distraheret af noget, der kunne forhindre os i at tilbede ham, for »på denne dag,« som Herren har sagt, »skal du ikke gøre andet« (L&P 59:13). Enhver aktivitet, vi deltager i på sabbatsdagen, bør handle om at erindre Kristus. Hvis vi foretager os noget, på et hvilket som helst tidspunkt på sabbatsdagen, som fjerner os fra at erindre Frelseren og tjene på sabbatten, som han ville have tjent, bør vi måske overveje det, vi laver. Husk, at sabbatten er en dag, der er beregnet til ikke blot »at hvile fra dit arbejde« men også »til at vise den højeste din hengivenhed« (L&P 59:10).

Vi må planlægge vores liv på en sådan måde, at der ikke er nogen undskyldning for at fjerne noget af helligheden fra Herrens dag. Det er en dag, hvor vi kan beskæftige os med det, der hører Herren til, en dag, hvor hele vores liv kan velsignes og

An illustration showing a man in a grey suit and tie adjusting the red tie of a young boy in a white shirt and light-colored trousers. They are standing in front of a window with sheer curtains. The man is looking down at the boy's tie. The boy is looking down at his hands, which are clasped in front of him. The scene is set in a church, with a wooden bench visible on the right side.

fornyes ved at have hellige oplevelser alene og sammen med familien. Det er en dag til at berige vores ånd.

Brug lidt tid i dag på at lave en gennemtænkt plan over ting, som du vil gøre for at gøre sabbatsdagen til en hellig dag i dit liv. Udfør derefter din plan.

Husk Herrens vidunderlige løfte til dem, der på passende vis ærer sabbatten: »Og i den udstrækning I gør dette med taksigelse, med muntert hjerte og ansigtsudtryk ... er jordens fylde jeres« (L&P 59:15-16). Har vi råd til at gå glip af disse velsignelser i familien og i vores eget liv?

Jeg tror på, at vi skal ære sabbatsdagen. Jeg bærer kraftigt, men ydmygt vidnesbyrd om, at det at holde sabbatsdagen hellig er en befaling fra Gud, som lever og elsker os hver især. Jeg vidner om, at hvis vi følger og efterlever det hellige mandat om at holde sabbatsdagen hellig, vil Herren til gengæld velsigne os, vejlede os og inspirere os til at løse de problemer, som vi møder. ■

Bygger op til **SUCCEES**

Daniel Kawai

Da jeg var 14, så min fysiklærer mit talent inden for matematik og tilmeldte mig Brasiliens matematiske olympiske konkurrence. Den var opdelt i tre faser. Den første og anden fase skulle afholdes på en lørdag. Jeg gik videre til tredje fase og så, at den ville blive afholdt over to dage, lørdag og søndag.

Jeg fortalte min lærer og lederen for konkurrencen, at jeg ikke ville tage prøven om søndagen, da det er Herrens dag. Lederen bad mig tale med mine kirkeledere, så jeg kunne få lov til at tage prøven om søndagen, for hvis ikke jeg tog den, ville jeg blive diskvalificeret. Jeg sagde, at jeg kunne give afkald på alt, men ikke på Gud.

Jeg blev ikke ked af det, for jeg havde håb om, at Gud ærer dem, der ærer ham. Jeg kom i tanke om Matt 6:33: »Søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.«

Nogle uger senere blev jeg kontaktet af konkurrencens sekretær, der fastslog, at jeg ikke kunne tage prøven en anden dag, og at jeg ville blive diskvalificeret. Efter megen drøftelse foreslog han, at jeg sendte ham en mail, der forklarede min situation. Efter at have sendt mailen, bad jeg til vor himmelske Fader og sagde, at jeg ville gøre hans vilje.

Den følgende aften modtog jeg en mail fra koordinatoren, der skrev, at jeg kunne tage søndagens prøve om mandagen på et tidspunkt, der passede mig. Han tilbød endda at aflægge prøven i min egen by, så jeg ikke skulle gå glip af de første timer i skolen.

Efter at have modtaget de gode nyheder, bad jeg til Herren og takkede ham, fordi han havde hjulpet mig. Mine forældre tog til templet for at udtrykke deres taknemlighed.

FORSLAG TIL OVERHOLDELSE AF SABBATSDAGEN

»Herren har givet dig sabbatsdagen til gavn for dig og har befalet dig at holde den hellig.

At ære sabbatsdagen betyder, at du deltager i alle dine kirkemøder ...

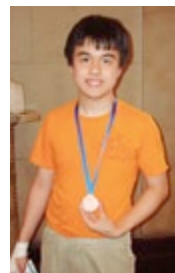
Forbered dig i løbet af ugen, så du kan reservere søndagen til de mange opløftende aktiviteter, der er passende på sabbatsdagen ...

Overholdelse af sabbatten vil føre dig nærmere Herren og din familie. Det giver dig et evigt perspektiv og åndelig styrke.«

Til styrke for de unge, hæfte, 2011, s. 30, 31.

Da resultaterne for prøven kom, modtog jeg en guldmedalje. Herren ærer dem, der ærer ham. ■

Forfatteren bor i São Paulo, Brasilien.

LIGE TIL SAGEN

Skal unge mænd
på mission,
 lige så snart de fylder 18?
 Og opfordres unge
 kvinder i højere grad til
 at tage på mission,
 nu hvor de kan tage
 af sted som 19-årige?

Hvad kan jeg gøre, hvis jeg **presses til**
at bryde Kirkens standarder
 af andre unge, der også er aktive
 kirkemedlemmer? Jeg vil ikke virke
 selvtretfærdig eller fordømmende.

Da præsident Thomas S. Monson annoncerede ændringen i alderskravet for missionering, sagde han: »Jeg foreslår ikke, at alle unge mænd skal – eller bør – tjene i en tidligere alder. Jeg siger snarere, at denne mulighed nu er åben alt efter individuelle forhold og efter godkendelse af præstedømmeledere.«¹ Overvej din fysiske og følelsesmæssige sundhed og din økonomiske og åndelige forberedelse. Du kan rådføre dig med forældre og præstedømmeledere om disse ting, når du skal beslutte dig om det rette tidspunkt at tjene.

Angående unge kvinder har præsident Monson sagt: »Mange unge kvinder tjener også, men de har ikke samme forpligtelse til at tjene som de unge mænd. Vi forsikrer imidlertid Kirkens unge søstre om, at de yder et værdifuldt bidrag som missionærer, og vi byder deres tjeneste velkommen.«² ■

NOTER

1. Thomas S. Monson, »Velkommen til konference«, *Liahona*, nov. 2012, s. 4-5.
2. Thomas S. Monson, »Velkommen til konference«, s. 5.

Hav modet til at forsvare Kirkens standarder, selv om presset kommer fra andre unge sidste dages hellige, som kender standarderne og som kunne synes, at du er selvtretfærdig. Hvor ligger den største risiko: At være ulydig mod Herrens befalinger eller fremstå som et dydsmønster

over for nogle af dine jævnaldrende? (Hvis de presser dig til at gøre noget, du finder *personligt* ubehageligt, eller som krænker de standarder, I har i jeres *familie* snarere end i Kirken, kan du stadig forsvare dig ved helt enkelt at sige, at du foretrækker ikke at gøre det og bede dem om at respektere dine følelser).

Du bør selvfølgelig forsøge at håndtere situationen taktfuldt. Som profeten Alma fortalte sin søn Shiblon: »Vær frimodig, men ikke anmassende« (Alma 38:12). Der er ikke behov for skrappe fordømmelser eller en nedladende attitude. Du kan blot helt enkelt lade folk vide, hvilke standarder du har valgt at leve efter. Og hvis aktive kirkemedlemmer opfordrer dig til at krænke helt klare kirkestandarder, så husk, hvad præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, har sagt: »Vær ven med alle, men gå aldrig på kompromis med jeres standarder.«¹ ■

NOTE

1. Dieter F. Uchtdorf, »Jeres vidunderlige rejse hjem«, *Liahona*, maj 2013, s. 128.

BEGGE DELE AF VELSIGNELSEN

Det er vigtigt både at komme i templet og at udføre slægtsforskning; når det kombineres, bringer det yderligere velsignelser.

Brittany Beattie
Kirkens Tidsskrifter

Når du bladrer igennem siderne i denne måneds *Liahona*, så læg mærke til den brede vifte af farvekombinationer, der bringer rig energi og liv til hvert billede, maleri eller design. Mange af farverne er gjort mulige, fordi to af de primære farver – rød, gul eller blå – blev blandet for at skabe en ny farve. En farve, der ikke fandtes, hvis primærfarverne blev holdt adskilt.

Slægtshistorie og tempeltjeneste kan sammenlignes med disse farver: Man kan modtage flere velsignelser ved at kombinere de to vigtige aktiviteter. Det er, fordi slægtshistorie og tempeltjeneste faktisk er to sider af samme sag – arbejdet med frelse. Selvfølgelig vil du stadig modtage store velsignelser for at hjælpe andre med deres slægtsforskning og ved at komme i templet for at udføre

tjeneste for navne der allerede er der. Men du kan modtage endnu større velsignelser – nyde den fulde farvepalet – når du kombinerer begge dele og finder *dine egne* navne og udfører ordinancer for *dine forfædre* i templet.

Som ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum har forklaret:

»Tempeltjeneste og slægtsforskning er ét arbejde, der er delt i to ...

Vor Fader i himlen ønsker, at vi alle modtager begge dele af velsignelsen i dette livsvigtige stedfortrædende arbejde. Han har fået andre til at vise os, hvordan vi gør os værdige. Det er op til dig og mig at gøre krav på de velsignelser.

Al den tjeneste, du yder i templet, er tid, der er brugt godt, men stedfortrædende modtagelse af ordinancerne for ens egen familie gør tiden i templet mere hellig, og der følger endnu større velsignelser.«¹

Så hvad er nogle af de »større velsignelser«, der kommer, når vi modtager »begge dele af velsignelsen? Til højre er der anført flere løfter fra nutidige apostle.

NOTER

1. Richard G. Scott, »Glæden ved at forløse de døde«, *Liahona*, nov. 2012, s. 93-94.
2. Boyd K. Packer, »Din slægtshistorie: Sådan kommer du i gang«, *Liahona*, aug. 2003, s. 17.
3. Russell M. Nelson, »Generationer sammenføjet i kærlighed«, *Liahona*, maj 2010, s. 92.
4. David A. Bednar, »Tidspunktet er nu«, lds.org/youth/family-history/leaders.
5. John A. Widtsoe, i Conference Report, apr. 1943, s. 39.

En forædlende, åndelig indflydelse

»Kirkens medlemmers slægtsforskning har en lutrende, åndeliggørende og mildnende virkning på dem, der udfører det. De forstår, at de knytter deres familie sammen ... Når vi forsker i vores egen slægt, bliver vi interesseret i mere end bare navne ... Vores interesse vender vores hjerte til vore fædre – vi stræber efter at finde dem og lære dem at kende og tjene dem.«²

Del af et større værk

»En åndelig forbindelse ... opstår ...

Når vores hjerte vendes mod forfædrene, sker der en forandring i os. Vi føler, at vi er en del af noget, som er større end os selv.«³

Et værn mod fristelse

»Enhver af os får hjælp fra alle dem, der er gået forud. At lære om disse beretninger kan virkelig hjælpe os til at forstå, hvem vi er, og hvor vi kommer fra ... Udfører du slægtsforskning i din egen familie, og hjælper du andre med deres slægtsforskning? Det er for et ungt menneske i denne ugudelige verden, som vi lever i dag, et af de største værn mod modstanderens fristelser.«⁴

Hjælp fra den usynlige verden

»Hvis vi måske ville udføre tjeneste på vegne af dem, der lever i den usynlige verden, som hungre efter og beder for den tjeneste, vi kan gøre for dem, ville den usete verden til gengæld hjælpe os i vor tid med presserende behov. Der er flere i den anden verden, end der er her. Der findes større kraft og styrke der, end vi har her på jorden.«⁵

JEG FANDT ET NAVN

»Som forberedelse til tempelturen for de unge, lavede vores menighed en GUF-aktivitet, hvor vi skulle søge efter familienavne, som vi kunne tage med til templet. Jeg sad ved siden af mine venner og brokkede mig lidt over, at jeg ikke kunne finde navne på nogen, der havde brug for ordinancer. Efter at have søgt en del på familysearch.org, fandt jeg et navn. Jeg blev så begejstret!

Jeg løb hen til vores slægtshistoriske konsulent og spurgte hende, hvad man så skulle gøre. Hun viste mig, hvordan man gemte navnet og printede det ud, så jeg kunne udføre tempeltjeneste. Hun forklarede også, at kvinden var en faktisk person og ikke bare et navn på skærmen. Jeg følte Ånden og vidste, at personen havde ventet på, at der kunne blive udført arbejde for hende og ventet på, at jeg fandt hende. Jeg fik hendes navn med til templet. Jeg er så taknemlig for at have kunnet tjene mine forfædre og hjælpe med at bringe dem evangeliets glæde.«

Leah G., New York, USA

Hvad nu, hvis jeg ikke har adgang til internettet?

Selvom jeres familienavne skal indsendes online, for at der kan blive gjort tempeltjeneste for dem, behøver du ikke have adgang til internettet derhjemme. Indsaml navne, information og slægtshistorie fra dine nulevende slægtninge og find så ud af, om der er et lokalt slægtshistorisk center, hvor du kan indsende navnene fra familysearch.org. I områder, hvor der er begrænset internetadgang, kan du tale med menighedens eller stavens slægtshistoriske konsulent om de muligheder, de har for at indsende dine elektroniske data.

Betyder det, at jeg ikke bør tage til templet, hvis jeg ikke har nogen familienavne?

På ingen måde! At tage til templet bringer rige velsignelser for både dig og de personer, som du bliver døbt og bekræftet for, uanset om de er dine forfædre eller ej. Du bør stadig tage til templet, selv hvis du ikke har et familienavn. Det Første Præsidentskab har forklaret: »Medlemmer med begrænset mulighed for at udføre deres egen slægtsforskning opfordres til at udføre stedfortrædende ordinancer med navne, som andre medlemmer eller templet bidrager med« (Brev fra Det Første Præsidentskab, 8. okt. 2012).

EN INVITATION FRA DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB

»Når medlemmer af Kirken finder navne på deres forfædre og bringer disse navne til templet til udførelse af ordinancer, kan det berige tempeloplevelsen meget ... Vi opfordrer især unge til ...at bruge deres egne familienavne eller navne på forfædre til medlemmer i deres menighed eller stav i deres tempeltjeneste.«

Brev fra Det Første Præsidentskab,
8. okt. 2012

UNGE STEMME: VELSIGNELSERNE VED SLÆGTSHISTORIE

U nge fra New York blev for nylig opfordret af deres stavspræsident til at finde et familienavn, som de kunne tage til templet, som led i en særlig ungdomskonference. De fandt store velsignelser, idet de vendte deres hjerte mod deres fædre (se Mal 3:23-24).

Tag familienavne med til templet

- »Før i tiden tænkte jeg, at slægtshistorie bare var endnu en ting, man kunne afkrydse, men nu ved jeg, at det er *virkelige* mennesker, som har ventet i mange år. Min tempeloplevelse er anderledes, når jeg tager familienavne med. Jeg tror, det er på grund af alt det hårde arbejde, tiden og bønnerne, man har lagt i at finde *et* navn. Men *et* navn er det hele værd, fordi det er *en person*, som har brug for at være sammen med vor Fader i himlen.« —Hannah A., 13 år
- »Når man har fundet en person, begynder man at føle sig forbundet til den person, der er i åndevednen. At medbringe egne navne er en måde at styrke dette bånd på. Det hjælper én til at forstå ens evige familie.« —Spencer S., 15 år
- »At medbringe familienavne til templet hjælper dig til at indse, hvem de mennesker var. De er ikke bare navne på

et stykke papir; de er virkelige brødre og søstre, der deler din historie – og som er en del af den.« —Lilli N., 16 år

Modtag velsignelser

- »Jeg har set en forskel i mit liv. Det er en varm og beskyttende fornemmelse.« —Noah R., 13 år
- »Man kan føle i hjertet, at man er en del af et større værk. Det er en helt speciel følelse at give sin familie mulighed for at modtage templets velsignelser.« —Corinne C., 17 år
- »Jeg har følt mig rolig og godt tilpas, siden jeg begyndte at lave slægtsforskning. Når jeg tager familienavne med til templet, får jeg en overvældende følelse af glæde.« —Tyler M., 16 år
- »Det har øget min kærlighed til Frelseren, vor himmelske Fader og mine forfædre. Det har hjulpet mig til at komme tættere

på min nærmeste familie og har givet mig et større vidnesbyrd om evangeliet.«

—Alexandra H., 14 år

- »Jeg er blevet meget gladere.« —Ross S., 12 år
- »Med hvert eneste navn føler jeg en overvældende følelse af fred og begejstring, som om personen har ventet lige præcis på mig.« —Rhiannon B., 15 år
- »Jeg ved, hvor jeg kommer fra, og min selvtillid vokser.« —Eliza L., 13 år
- »Jeg er blevet mindre stridbar derhjemme.« —Gehrig L., 12 år
- »Jeg forstår vigtigheden af familier mere og mere. Jeg vil gerne være tættere på min familie på jorden.« —Emma L., 15 år
- »Det har hjulpet mig til at forstå Guds plan for os bedre. Jeg føler mig tættere på min himmelske Fader og evangeliet, fordi jeg bedre forstår ordinancerne, der bliver udført.« —Noah C., 14 år ■

Hvad vil du gøre?

Hvad vil du gøre for at »gøre krav på de velsignelser«, der kommer af at finde familienavne og tage dem til templet? Udtænk en plan i dag, der bringer løfterne ved modtagelsen af begge andele af velsignelsen ind i dit liv.

ET INSPIRERENDE SKRIFTSTED

»[Jesus Kristus] skal gå i forbøn for alle menneskenes børn; og de, der tror på ham, skal blive frelst« (2 Ne 2:9).

I dette skriftsted har ordet *forbøn* stor betydning. Det betyder, at »frem-sætte en bøn på et andet menneskes vegne; bede om hjælp.« I dette tilfælde er Frelseren formidleren, der hjælper alle mennesker, som er kommet bort fra Herren på grund af synd.

Dette skriftsted lærer mig vigtigheden af vor Frelser, Jesus Kristus. Jeg er taknemlig for hans forsoning. Kun gennem ham kan vi igen bo med vor Fader i himlen.

Hanisha A., Indien

HVEM VIL GERNE BEDE?

På min mission underviste jeg og min missionærkammerat en familie med flere børn. Under et af vore planlægningsmøder talte og bad vi om, hvilken lektion vi næste gang skulle undervise børnene i, og vi blev enige om at undervise om bøn.

Da vi kom på besøg, var bedstemoderen og børnene meget begejstrede. Vi begyndte lektionen med en bøn. Børnene var stille og klar til at lytte. Vi forklarede dem, hvordan og hvorfor man beder. Ved slutningen af lektionen spurgte vi dem: »Hvem vil gerne bede afslutningsbønnen?« De ville alle gerne bede! Vi lavede derfor et lille skema til dem, så de alle kunne skiftes til at bede en bøn, når vi kom for at give en lektion. Vi opfordrede dem også til at bede, når vi ikke var der.

Efter denne lektion tænkte jeg: »Hvorfor finder små børn det nemt at bede, når vore ældre undersøgere har svært ved det?« Jeg fandt et svar i Bible Dictionary: »Så snart vi erkender det sande forhold, som vi står i over for Gud (nemlig at Gud er vor Fader, og vi er hans børn), så bliver bønningen straks naturlig og instinktiv for vores vedkommende (Matt 7:7-11). Mange af vanskelighederne ved bøn kommer, når man glemmer dette forhold« (»Prayer«, se også Guide til Skrifterne, »Bøn«, scriptures.lds.org).

Fra da af forsøgte jeg at hjælpe mennesker til at forstå deres egentlige forhold til vor Fader i himlen. Vor Fader i himlen ønsker at tale med sine børn, præcis som vore jordiske forældre gerne vil tale med os. Han elsker os, han ønsker at tale til os, og han ønsker, at vi skal tale til ham.

Jarrel M., Filippinerne

SLÆGTSHISTORIE FORENER FAMILIER

Jeg stødte på et mål i Personlig fremgang, der motiverede mig til at komme i gang med mit stamtræ. Hver gang jeg spiste frokost med mine bedsteforældre, fortalte de mig beretninger fra deres og fra mine andre slægtnings liv. Jeg begyndte at tage til det slægtshistoriske center og at samle oplysninger om min familie.

Jeg kan huske, da jeg fandt oplysninger om min tiptipoldemor. Da hun var gravid, sejlede hun til Argentina. Under rejsen begravede hun sin søn i havet. Indtil jeg fandt hendes navn i en optegnelse, var hun blot en beretning. Jeg kom endnu tættere på mine bedsteforældre, og jeg lærte mine forfædre at kende, som om jeg havde boet med dem. Jeg fandt oplysninger om mine forfædre, fortalte andre det glade budskab om evig besegling og hjalp med at velsigne mange generationer.

Takket være FamilySearch bliver jeg ved med at finde skjulte skatte. Jeg holder meget af det, som præsident Thomas S. Monson sagde: »Jeg bærer vidnesbyrd om, at når vi gør alt, hvad vi kan for at udføre det arbejde, som vi har fået tildelt, vil Herren skænke os den hellige nøgle, som kan lukke op for de skatte, som vi så inderligt søger.«¹ Gennem vore anstrengelser vil vi opdage nøglerne til vore evige skatte, og en dag møde vore forfædre ansigt til ansigt.

Yael B., Argentina

NOTE

1. Thomas S. Monson, »Troens nøgle«, *Stjernen*, maj 1994, s. 5.

MODTAG ET VIDNESBYRD FRA HELLIGÅNDEN

Da jeg tilsluttede mig Kirken som 9-årig, troede jeg allerede på, at Kirken var sand. Jeg syntes derfor, at det var unødvendigt at spørge Gud, om den var sand. Efter at have været medlem i flere år, begyndte jeg at tvivle. Så under et nadvermøde, mens jeg lyttede til salmen »Joseph Smiths første

bøn« (*Salmer og sange*, nr. 18), bad jeg og spurgte min himmelske Fader, om Kirken var sand, og om Joseph Smith virkelig havde set ham og Jesus Kristus. Tanken, der kom til mit sind var, ja, Jesu Kristi Kirke er sand, og ja, Joseph så Gud Faderen og Jesus Kristus. Jeg fik tårer i øjnene, og jeg følte Helligånden brænde i mit hjerte.

I dag kan jeg bekræfte, at Helligånden vidnede for mig om denne kirkes sandhed. Jeg ved, at Joseph Smith så vor himmelske Fader og Jesus Kristus, og jeg kan ikke fornægte det. Dette vidnesbyrd gav mig modet til at dele mit vidnesbyrd med andre.

Tamara O., Brasilien

¡Hola, amigos!*

Vi er Mahonri
og Helaman
fra Mexico

*Pak jeres tasker!
Kom og mød venner
fra hele verden!*

Mahonri
Helaman

Fra et interview med Amie Jane Leavitt

Mahonri og Helaman er to brødre, der bor ved Mexicos kyst. Deres forældre opkaldte dem efter to store mænd fra Mormons Bog. Mahonri Moriancumer var Jereds bror. Han så Herrens finger. Hærfører Helaman var en retskaffen leder. Han anførte de to tusinde unge krigere. ■

**»Hej venner!« på spansk.*

De to brødre håber, at de kan leve op til de navne, som deres forældre har givet dem. De vil gerne være ligesom Mahonri og Helaman fra Mormons Bog.

FOTOS: JUAN CARLOS SANTOYO; ILLUSTRATION: THOMAS CHID

JEG ELSKER HERRENS TEMPEL

Templet i Guadalajara i Mexico er det 11. tempel ud af de 13, der er i Mexico.

Vores forældre blev besejlet i templet i Guadalajara i Mexico i 2003. Det er det tempel, der ligger tættest på os. Det tager ca. 6 timer at køre dertil. Vi elsker at besøge templet og ved, at vi en dag må komme indenfor, ligesom vores forældre må nu.

KLAR TIL AFGANG!

Mahonri og Helamans tasker er pakket med nogle af deres yndlingsting. Hvilke af disse ting ville du pakke ned i din taske?

Vi kan godt lide at bruge tid sammen som familie. Hver lørdag tager vi på stranden i nærheden af vores hjem. Vi spiser rejer – vores yndlingsmad – og tacos og tortas en slags sandwich. Vi går langs Malecón, eller strandpromenaden. Vi bygger sandslotte og leger i havet.

Ældste
Robert D. Hales

De Tolv Apostles
Kvorum

*Medlemmerne af De
Tolv Apostles Kvorum
er særlige vidner om
Jesus Kristus.*

Hvad vil det sige at være **KRISTEN?**

En kristen tror på
Herren Jesus Kristus.

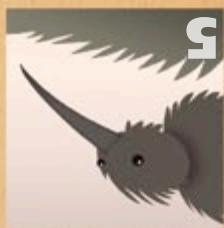
En kristen tror på,
at vi gennem Gud Faderens
og hans Søns Jesu Kristi nåde
kan omvende os.

Ordet *kristen*
betyder, at vi påtager os
Kristi navn. Det gør vi ved at
blive døbt og modtage
Helligånden.

Når vi følger Jesus
Kristus, kan vi blive, som vor
himmelske Fader ønsker,
vi skal blive.

Italien

New Zealand

Filippinerne

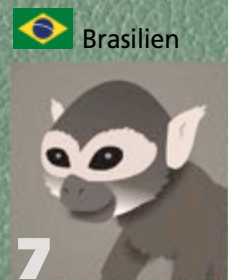
Zimbabwe

Rusland

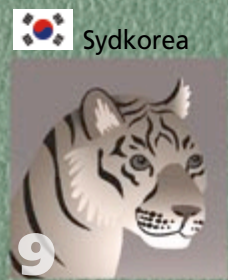
Mexico

Brasilien

Tonga

Sydkorea

Chile

England

Sverige

Dags dato

Fødselsdato

Nationalitet

Navn

Pas nr.

FOTO

Passport
Pas
Pas

Pas

VENNER FRA HELE VERDEN

Hold øje med nye stempelmærker fra andre lande, som du kan sætte ind i dit pas, når de kommer i de kommende numre af *Liahona*.

VENNER FRA HELE VERDEN

Hello!

iHola!

안녕

ПРИВЕТ!

Mhoroi!

Olá!

Mālō e
lelei!

Ciao!

Hej!

VORES SIDE

Lige siden jeg var lille, har min mor og far lært mig om templet. Det ligger langt væk, men jeg elsker at komme der med min familie. Da

jeg blev beseglet til mine forældre, fik jeg endelig lov til at komme indenfor – det er meget smukt. Når vi tager af sted nu, skal jeg vente udenfor. Når jeg bliver ældre, kan jeg udføre mine egne ordninger i templet.

David V., 6 år, Nicaragua

Jeg kan virkelig godt lide at synge Kirkens salmer og være med til familieaften sammen med min familie. Jeg har to yngre søskende, der hedder Jared og Sarai, og dem elsker jeg højt. Jeg kan lide at hjælpe min mor, når hun laver mad, for når jeg bliver stor, vil jeg også gerne kunne lave god mad som hende.

Ambar A., 9 år, Ecuador

Lige siden jeg var lille, har jeg lært om evangeliet. Da jeg blev otte år, besluttede jeg mig for at blive døbt. Jeg lærte alle 13 trosartikler udenad til den særlige dag. Da jeg kom op af vandet, følte jeg noget meget stærkt. Min mor fortalte mig, at det var følelser, der kom fra Helligånden. Jeg ved, at Joseph Smith genoprettede Jesu Kristi Kirke, at Mormons Bog er sand, og at Thomas S. Monson er vores profet i dag.

Abigail A., 8 år, Spanien

Jeg ved, at Jesus Kristus lever, og at han bekymrer sig om os, og jeg ved, at Kirken er sand.

Osiris M., 6 år, Brasilien

Tris M., 8 år, Brasilien

Jeg kan lide at hjælpe min mor med familieaftenen. Vores familie vil gerne til templet, så vi kan være sammen for evigt. Når jeg bliver stor, vil jeg gerne på mission ligesom mine fætre og kusiner. Jeg elsker vor himmelske Fader og profeten, præsident Thomas S. Monson. Jeg kan godt lide primarysangen, der hedder »Jesu Kristi Kirke«.

Keydi P., 12 år, Honduras

Đ. Vãn Hiệp, 11 år, Cambodja

Ligesom skrifterne!

Vi syntes, at vandreturen gik godt, indtil vi så rutemarkeringen.

Renae Weight Mackley

Bygger på en virkelig begivenhed

*»... jeg vil også lette de byrder,
der bliver lagt på jeres skuldre«
(Mosi 24:14).*

Tårlige børn er ret kloge. Vi kan godt lide selv at finde ud af ting.

Min far fortæller mig altid, at jeg skal anvende skrifterne på mig selv. *At anvende* betyder, at man bruger det, man har lært fra skrifterne i ens eget liv. Så, når vi læser sammen som familie, siger jeg pludselig

noget, inden far har nået at forklare os det. Som fx: »Far, jeg ved godt, at vi skal faste og bede, ligesom der står i skrifterne.«

Han smiler, fordi jeg altid forstår budskabet.

Men på et tidspunkt fandt jeg ud

»Lad os forpligte os til at læse skrifterne ... med større forsæt og fokus.«

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, »Jeres potentiale, jeres privilegium«, *Liahona*, maj 2011, s. 59.

af, at skrifterne faktisk kan ligne mit liv ret meget! Det skete, da vi til en familiesammenkomst tog på vandretur.

Jeg bar min egen store rygsæk og sovepose, og jeg brokkede mig ikke. Der skulle trods alt kun være 6,5 km til søen. Det kunne jeg da sagtens klare.

Vandreturen var ikke så slem, men jeg var glad for den pause, vi holdt efter 3 km. Så fik vi øje på det første skilt med rutemærkingen. Der stod, at søen lå 9,5 km væk. Min far behøvede ikke at fortælle mig, at ruten faktisk var dobbelt så lang, som vi først havde troet. Det havde jeg allerede regnet ud. Men han *behøvede* at fortælle os, at vi skulle have vores vand til at række længere.

Min fars råd var vigtigt, men svært at følge. Eftermiddagssolen var meget varm, og vi havde næsten ingen skygge på ruten. Det føltes som om, at vi aldrig ville nå hen til søen.

De voksne holdt sig bagest med de mindste børn, og de ældre fætre og kusiner gik forrest. Jeg holdt mig sammen med tre af mine fætre, som var på min alder, og vi endte med at være midt imellem.

Da vi pludselig ikke kunne se nogen foran os eller bagved os, begyndte vi at blive nervøse. Vores rygsække føltes tunge, og vores vandflasker var tomme. Hvor langt skulle vi gå endnu?

Til sidst blev vi så bekymrede og trætte, at vi besluttede os for at stoppe og bede en bøn.

Efter bønnen tog vi vores rygsæk på og traskede videre.

Kort tid efter hørte vi trav, der kom oppe fra stien. Vi ventede og så en mand på hest, der kom ridende imod os.

Han stoppede og gav os noget vand. Han forklarede, at vore ældre fætre og kusiner havde skyndt sig hen til søen med et vandfilter, så de kunne pumpe vand, som de ville komme med til os. Manden havde hørt, at vi havde brug for vand og ville gerne hjælpe. »Er der nogen af jer, der har brug for hjælp med at bære jeres rygsæk?« spurgte han.

Jeg så på mine fætre, og de smilede til mig. Vi havde det faktisk ret godt!

»Du må nok hellere hjælpe andre,« sagde vi til manden. »Vi har det fint.«

Og det var rigtig! Resten af vejen hen til søen føltes det som om, at engle løftede vores rygsække og hjalp os på vej. Da jeg fortalte mine forældre om det senere, strålede far og mor fik tårer i øjnene.

En uge senere læste min familie Mosija 24. Jeg fik store øjne, da vi læste disse ord: »Og jeg vil også lette de byrder, der bliver lagt på jeres skuldre, så I slet ikke kan føle dem på jeres ryg« (vers 14).

»Det var det, der skete på vandreturen,« udbød jeg. Jeg behøvede ikke engang tænke på, hvordan jeg kunne bruge det her skriftsted i mit liv – det her skriftsted beskrev allerede mit liv! Det var fantastisk! Jeg kunne næsten ikke vente med at finde andre skriftsteder, der var ligesom mit liv.

Og det var sådan, jeg lærte, at jeg kunne anvende skrifterne på mig selv, og jeg også kunne anvende mig selv på skrifterne! ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

NOA

er en profet fra Det Gamle Testamente. Han holdt befalingerne, lyttede til Guds ord og hjalp sin familie i sikkerhed, da vandfloden kom. Du kan holde befalingerne og også hjælpe din familie ved at læse i Det Gamle Testamente hver uge i år.

Du kan få en voksen til at hjælpe dig med at klippe denne malebogsside ud eller printe den fra liahona.lds.org. Når du har læst hver uge, kan du farvelægge alle de felter med nummeret på den pågældende uge og brug den farve, du mener er bedst. Se s. 76, hvor du kan se forslagene til ugens læsning. Du kan enten læse for dig selv eller sammen med din familie. Når du er færdig, har du læst nogle af de vigtigste beretninger i Det Gamle Testamente! ■

ILLUSTRATION: ADAMI KOFORD

28

5

29

41

25

24

26

18

9

52

15

10

14

12

21

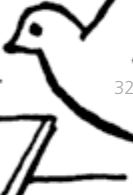
7

1

23

51

48

32

43

42

49

18

30

31

50

36

47

20

7

6

33

19

21

17

20

46

45

22

13

2

51

16

23

14

24

15

34

2

Forslag til ugens læsning til »En udfordring i Det Gamle Testamente« (se s. 74-75).

UGE	LÆSESTOF	UGE	LÆSESTOF
1	Frelsesplanen: Moses 1:39; Abr 3:12, 22-28; 4:1	26	Gideon: Dom 6:6-16; 7:1-7, 16-22; 8:22-23
2	Skabelsen: 1 Mos 1; 2:1-3	27	Samson og Dalila: Dom 13:1-5, 24; 16:2-23, 28-30
3	Adam og Eva: 1 Mos 2:7-9, 15-25	28	Ruth og No'omi: Ruth 1:1-9, 14-16; 2:1-8, 15-18; 3:1, 3-11; 4:13, 17; Joh 7:42
4	Faldet: 1 Mos 3	29	Samuel, drengeprofeten: 1 Sam 1:9-11, 17-20, 24-28; 2:26; 3:1-11, 16-20
5	Kain og Abel: 1 Mos 4:1-16	30	David og Goliat: 1 Sam 16:7; 17:1, 4-24, 32-33, 37-51
6	Enoks by: Moses 6:21, 26-28; 7:13-21	31	David og Jonatan: 1 Sam 18:1-9; 19:1-10; 23:14-18; 24:9-10, 17-20; 2 Sam 1:4, 11-12
7	Noas ark: 1 Mos 6:5, 7-9, 13-22; 7:1-19, 23-24	32	David og Batseba: 2 Sam 11:1-4, 14-17, 26-27; 12:1-7, 9, 13
8	Noas familie reddes: 1 Mos 8:6-13, 15-17	33	Kong Salomo: 1 Kong 2:1-4, 12; 3:3-28; 6:1
9	Babelstårnet: 1 Mosebog 11:1-9; Eter 1:1-3, 33-43	34	Rehabeam: 1 Kong 11:43; 12:1-21
10	Abrahams pagt: Abr 1:1-4; 2:6-13; 1 Mos 17:1-7	35	Profeten Elias: 1 Kong 17; 19:11-12
11	Abraham og Lot: 1 Mos 13:1-13; 19:1, 15-17, 24-29	36	Elias og Ba'als falske profeter: 1 Kong 18:16-18, 21-39
12	Abraham og Isak: 1 Mos 22:1-18	37	Na'aman helbredes: 2 Kong 5
13	Isak og Rebekka: 1 Mos 24:1-4, 7-20, 61-67	38	Elisa og enken: 2 Kong 4:1-6
14	Jakob og Esau: 1 Mos 25:21-34; 27:1-23	39	Esajas og Hizkija: 2 Kong 18:1-7; Es 36:1-2, 4, 13-15; 37:1-7, 15-21, 33-38; 38:1-7
15	Jakob og Raket: 1 Mos 29:1-2, 10-30	40	Esajas' profetier: Es 1:17-19; 2:2-4; 11:6-10; 53:3-5; 55:8-9; 58:6-14
16	Jakob skal kaldes Israel; Josef sælges til Egypten: 1 Mos 35:9-12; 37:3-14, 18-34	41	Josija og Ezra læser skrifterne: 2 Kong 22:1-4, 8-13; 23:1-4, 24-25; Neh 8:1-8
17	Josef i Egypten: 1 Mos 39:1-4, 7-20; 40:1-3, 5-8; 41:1, 8-12, 14, 29-36, 39-40	42	Salmernes Bog og Ordsprogenes Bog: Sl 1:1-3; 19:1-4; 24:1-4; Ordsp 3:5-6
18	Josef tilgiver: 1 Mos 42:3-16; 43:15; 44:1-12, 18, 33-34; 45:3-8	43	Ester: Est 2:5-9, 17; 3:2-13; 4; 5:1-8; 7; 8:3-11, 17
19	Moses' fødsel og kald: 2 Mos 1:8-14, 22; 2:1-6, 10-21; 3:1-14, 19-20; 4:10-12	44	Job: Job 1; 19:13-26; 27:2-6; 42:10
20	Plagerne: 2 Mos 7:10-14, 20-21; 8:2, 13, 20; 9:6, 10, 23; 10:14-15, 22; 11:5; 12:30-32, 41-42	45	Jeremias: Jer 1:1, 4-9; 18:1-6; Es 64:7
21	Udvandringen: 2 Mos 14:5-16, 19-31	46	Salomos tempel: 1 Krøn 28:20; 29:6-9; 2 Krøn 5:1; 6:1-3
22	Israelitterne modtager manna fra himlen: 2 Mos 16:1-8, 21-31, 35	47	Daniel og kongens mad: Dan 1:1, 3-20
23	De ti bud; kobberslangen: 2 Mos 19:1-5, 20; 20:1-17; 31:18; 4 Mos 21: 4-9	48	Shadrak, Meshak og Abed-Nego: Dan 3:1, 4-30
24	Selofkads døtre: 4 Mos 27:1-7	49	Daniel og løverne: Dan 6
25	Josva og kampen om Jeriko: Jos 1:1-11, 16-17; 2:1-6, 14; 3:5-9, 13-17; 6:1-5, 13-16, 20, 23; 24:14-18	50	Jonas og hvalfisken: Jon 1; 2; 3:1-5
		51	Yderligere skriftsteder: Am 3:7; Nah 1:7; Hab 3:19; Sef 3:16-20
		52	Malakias: Mal 3:8-12; 23-24

Rosemary M. Wixom
Primarys hovedpræsident

Sejrsbuen

»Hvor stor er ikke vor Guds plan«
(2 Ne 9:13).

I foråret overværede min mand og jeg vores 4-årige barnebarn, der spillede en fodboldkamp. Der var begejstring i luften, da børnene løb i alle retninger på jagt efter bolden. Da kampen blev fløjtet af, vidste spillerne ikke, hvem der havde vundet, og hvem der havde tabt. De havde bare spillet.

Trænerne bad spillerne give hinanden hånden. Så oplevede vi noget meget usædvanligt. Deres træner udbad sig en sejrsbue.

Forældre, bedste-forældre og andre tilskuere, rejste sig og dannede to rækker, der stod over for hinanden. Så

rakte de armene i vejret og dannede en bue. Børnene hvinede, mens de løb under armene på de heppende voksne og ned ad rækken.

Snart begyndte børnene fra det modsatte hold at tage del i morskaben. Alle spillerne blev heppet på

af de voksne, mens de løb gennem sejrsbuen.

I mit stille sind kunne jeg forestille mig et andet scenarium. Jeg følte, at jeg så disse børn efterleve planen, den plan, vor himmelske Fader har lagt for hvert enkelt barn. De løb ned ad den snævre og trange sti, under armene på de mennesker, der elskede dem.

Hvert eneste barn følte glæden ved at være på stien.

Jesus Kristus »viste vej og gik den selv« for enhver af os.¹ Hvis vi følger ham, vil vi alle vende tilbage til vores himmelske hjem og være trygge i vor himmelske Faders arme. ■

NOTE

1. »Den store visdom, kærlighed«, *Salmer og sange*, nr. 116.

Lær mere om Primarys tema for denne måned!

Min himmelske Fader beredte en vej tilbage til ham

Før vi kom til jorden, boede vi alle i himlen med vor himmelske Fader og hans Søn, Jesus Kristus.

Vor himmelske Fader præsenterede sin plan for os. Vi valgte at følge vor himmelske Faders plan og komme til jorden.

Vor himmelske Fader elsker os og ønsker, at vi vender tilbage til ham. Han sendte sin Søn, Jesus Kristus, for at vise os vejen og hjælpe os med at komme tilbage til ham.

Når vi vender tilbage til vor himmelske Fader, vil han byde os velkommen tilbage med åbne arme!

og leve med tro.

Vi følger vejen tilbage til vor himmelske Fader ved at -

blive døbt og bekræftet,

modtage nadveren,

indgå tempelpagter,

Det er mig!

EN STI TIL MIG

Lav en plakate, der viser din sti tilbage til vor himmelske Fader. Tegn en sti på et almindeligt stykke papir eller på flipoverpapir. Få en voksen til at hjælpe dig med at klippe de små tegninger ud og lim eller tape dem fast langs stien. Tilføj foto eller tegn billeder af dig selv ved vigtige begivenheder som fx din dåbsdag.

DU SKAL BRUGE:

- Et stykke papir
- Sakse
- Lim eller tape
- Farver, tuscher eller farveblyanter

SANG OG SKRIFTSTED

- »Han sendte sin Søn«, *Børnenes sangbog*, s. 20-21.
- Joh 3:16

FORSLAG TIL FAMILIESAMTALE

Dette budskab forklarer vor himmelske Faders plan på en meget enkel måde. Du kan få familien til at skiftes til at bruge billederne til at forklare de forskellige led i planen. I kan derefter tale sammen om, hvordan I kan hjælpe hinanden med at blive på den sti, der leder tilbage til vor himmelske Fader.

Den førjordiske tilværelse

Ifør dig Guds fulde rustning

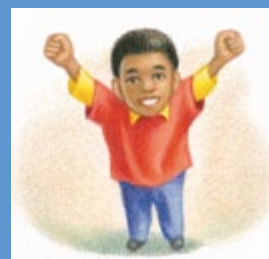
Modtag helligåndsgaven

Hold befalingerne

Min dåbsdag

Stå for det rette

Jeg vil følge Jesus Kristus

Der vil jeg ind en dag

Jeg vender tilbage til min himmelske Fader!

Mormons Bog

Min fremtidige familie

Opstandelsen

KAN HAN SE MIG?

Teresa Starr

Det var morgenen før min søn, Daniel, skulle begynde i børnehaveklasse, og han var lidt bekymret for at skulle hjemmefra for at gå i skole. Jeg ville gerne være sikker på, at han følte sig forberedt på at møde udfordringerne ude i »den rigtige verden«. Jeg fortalte Daniel, at jeg ville savne ham rigtig meget, mens han var væk. Jeg forsikrede ham om, at selvom jeg ikke kunne være med ham i skole, behøvede han aldrig at føle sig bange eller ensom, for hans Fader i himlen ville våge over ham. Jeg mindede ham om, at han kunne bede når som helst og hvor som helst, og at Gud altid ville høre ham.

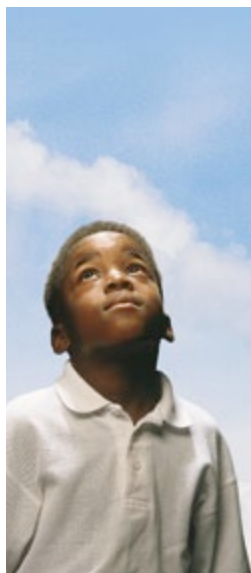
Mens jeg talte, lyttede Daniel, der knap nok var fem år, meget opmærksomt. Han tænkte sig om et øjeblik og svarede: »Kan han se mig, når jeg er inde i mit hus?«

»Ja,« forsikrede jeg ham.

»Kan han se mig, når jeg er udenfor?« spurgte han.

»Ja, han kan altid se dig,« svarede jeg.

Med et begejstret udtryk, løb Daniel straks om i baghaven. Jeg fulgte lige i hælene på ham. Daniel så op på den skyfri, blå himmel og spurgte: »Hvis jeg ser op på himlen og smiler, kan han så se mig, og vil han smile tilbage?«

Daniel kom løbende ud i haven og spurgte mig: »Hvis jeg ser op mod himlen og smiler, smiler Gud så tilbage til mig?«

Jeg kunne ikke sige noget, for jeg fik en klump halsen og mit hjerte hamrede, så jeg nikkede »ja!«

Han fortsatte med at se op mod himlen, og denne gang med sammenknebne og søgende øjne og en fuldkommen, barnlig tro, spurgte Daniel eftertænksomt: »Kan jeg se ham?«

»Du vil nok ikke kunne se ham,« svarede jeg, »men du vil kunne vide, at han er der, for du vil føle hans smil i dit hjerte.«

Daniel stod og smilede, mens han så op på himlen. Fra det fredfyldte udtryk på hans engleansigt, vidste jeg, at han oplevede et guddommeligt smil dybt i sin sjæl.

Af børn lærer vi meget om ren tro – en tro, vi håber, de altid vil holde fast i. De vil uundgåeligt opdage, at selvom livet er godt, er det også sommetider hårdt. Vi beder til, at deres tro vil fastholde dem.

Når jeg oplever svære stunder i mit eget liv, husker jeg på Daniels eksempel, og med al den barnlige tro en voksen kan mønstre, ser jeg også søgende op mod himlen og spørger: »Kan han se mig?« Og som Daniel tænker jeg stille: »Kan jeg se ham?« Når jeg tænker over al hans milde barmhjertighed i mit liv, bekræfter Helligånden, at jeg virkelig har følt min himmelske Faders kærlighed. Fornyet i min tro og inspireret af håb, forsikrer Ånden mig om, at det kan jeg altid. ■

Forfatteren bor i Utah, USA.

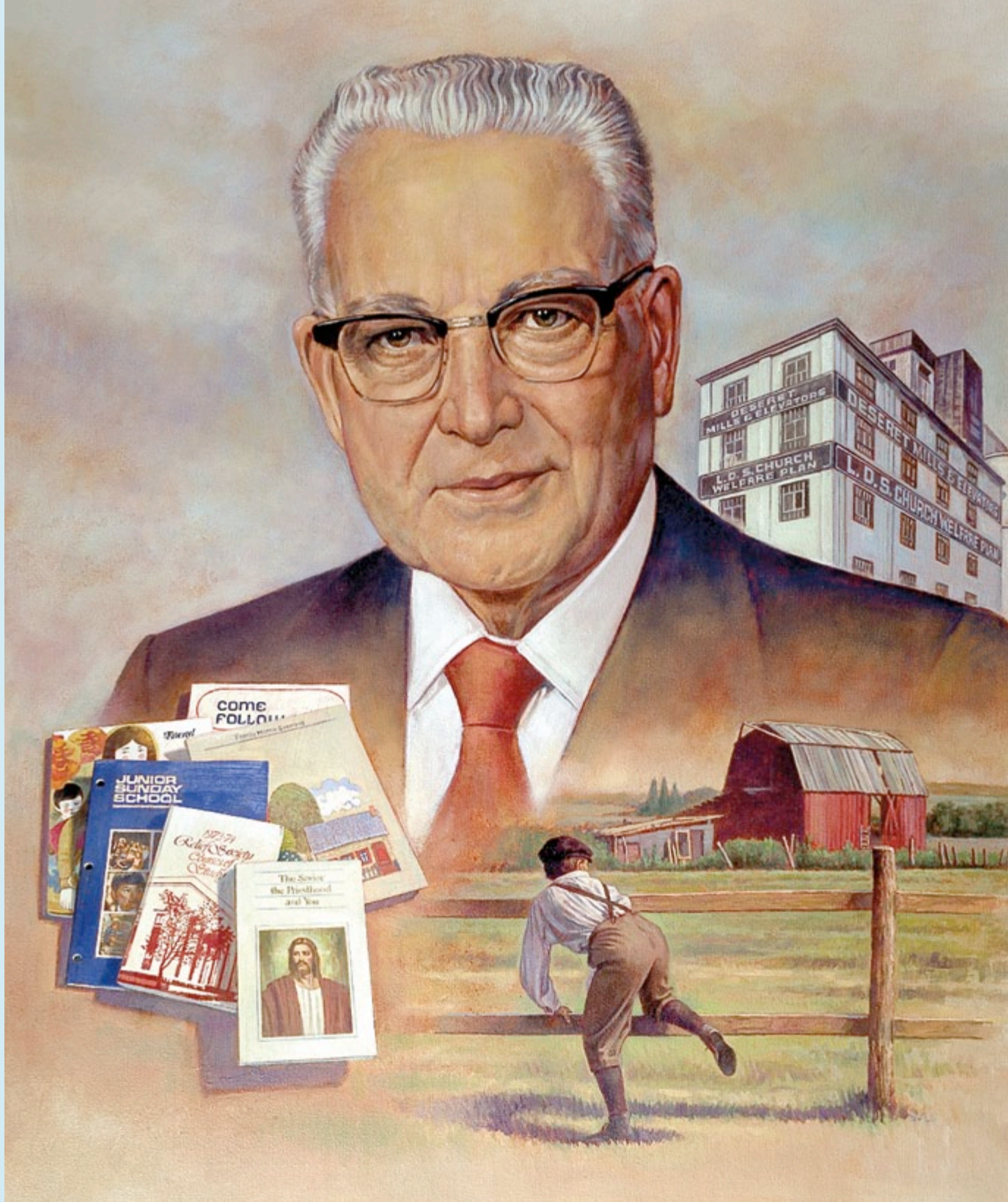

ILLUSTRATION: ROBERT T. BARRETT

HAROLD B. LEE

Harold B. Lee lærte at genkende Ånden i en meget tidlig alder. En dag var han på vej hen mod nogle nedslidte **skure**, men en stemme kaldte ham ved navn og sagde, at han ikke skulle gå derhen. Harold adlød. Han fortsatte med at lytte til Ånden igennem hele sit liv, som da han stod for **Kirkens velfærdsprogram**. Han var også leder af den afdeling i Kirken, der stod for at udvikle **undervisningsmaterialer**, der skulle hjælpe medlemmerne med at genkende Ånden i deres eget liv.

Også i dette nummer

FOR UNGE VOKSNE

s. 42

Udhold dem **vel**

Vi bør ikke forvente at undgå vore prøvelser ved at love Herren, at vi altid vil være trofaste. Vi bør i stedet planlægge at udholde dem vel, og så vil vi blive velsignede.

FOR DE UNGE

BEGGE DELE AF **VELSIGNELSEN**

Hvilke velsignelser kommer der af at lave slægtsforskning og tage sine forfædres navne med til templet? Disse unge fra New York i USA fortæller om deres oplevelser.

s. 60

FOR BØRN

s. 69

Pas

Hold øje med stempelemærker fra andre lande i *Liahona*, som du kan sætte ind i dit pas i år!